

د تحقیق په رڼا کېنې د راغلي لیکونو
د ټولنو نه غټه خوښې د محقق لیک نيسي
ده. د هغه رويه (Approach) صحیح او د
تحقیق هدف او مقصد یې مثبت ده.
وکیل شاه په تحقیق کېنې د نیمگړتیا او
د ناپوره خبرې قائل نه ده، خپله نظریه او
نکته یې په اعتماد وړاندې کوي خو د
خپلې زیر تحقیق نکتي، نظريې، او
مسئلي په سلسله کې د ترلاسه شوي
معلوماتو د وړاندې کوولو نه پس کم او
زیات د خپل هر تحقیقي لیک په ختمېدو
په دغې موضوع د مزید لټون، ذمه واري
د لوستونکو په غاړه کوي. د دې هر څه په
رڼا کېنې زه به په ډاډ ونه لې شم چې میان
وکیل شاه فقیر خېل د روان وخت د خپلو
همخولو په ډله کېنې د تحقیق د شعبي یو
مثبت فکړه محقق او د هغه کتاب د
تحقیق په رڼا کېنې د خپل نوعیت یو
معلوماتي کتاب ده.

پروفیسر ډاکټر محمد همايون هما
هسکه مېنه، شېخ ملتون، مردان

چاپځی: دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور، تلیفون: ۲۵۶۴۵۱۳

د تحقیق په رڼا کېښي

میان وکیل شاه فقیر خیل

ٲول حقونہ ٲيكوني ٲي

ٲکتاب نوم _____ ٲتحقيق ٲه رنیا کبني

ٲيكوني _____ مياں وکیل شاه فقير خيل

ٲچاپ کال _____ ٲ٢٠٠٢

کتابت _____ محمد رسول ٲيتو اکبري

ٲچاپ خاے _____

ٲيه (٦٠) روٲي

ناشر _____ سيد طاهر شاه ، محمد آصف

سلامت شاه

تروٽه

دخپله مورپلار په نوم
په گورځي نور شه
د چاپه د عاگانو چي زه د
د ناپه لټون يم

مياک وکيل شاه فقير خجل

شماره	نک	مخ
۱ -	تحقيق په رڼا کښې - يو عمومي تاثر او نورې خبرې	۶
	ډاکټر محمد هاديون هـ	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق څوک دے	۴۶
۵ -	ابراهيم څوک دے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کښې روښ منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشحال خان خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ رجمال خان (د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقيق کښې د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاش او نورې خبرې

زۀ د خپلې دایقي تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو
 هم دا خبره ښه په وثوق سره کې ده چې تحقیق د ادب یو کوچنۍ
 شعبه او یوه ډېره کرانه لار ده په دې کې کوچنۍ لار د تګ وپاره
 ډېره لویه سینه او زړه چاودون غواړي کله ناکله یو محقق په
 مودو مودو دیوې نکتې په لټون وي او وخته وخت چې دیو اوږد
 مزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې وګڼي نو یو ناسایه دهغه
 د مفروضې په ضد دیوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټول
 نوري او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځای
 نه وروسته کام اخته وي په بېرته هم په هغه ځای ولاړ
 ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې کران کار ته هم هغه بنیاد مزره
 نیو څه شي چې هرې ناشونې ته دوړاندې نه پدې وېنې ټوګه
 تیاروي د تحقیق دلارې خنداو ته زړه نه بايلي، د موصلي
 ځاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیاره ګټه ته ښه په روڼي
 تښدي وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا
 حقیقت په ګوته کړی دی چې د تحقیق د کار د کران والي سره

۱. ښځي يو ټکنیکي عمل هم دے د تحقیق کارهله کټور ثابتید
 شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رڼا کښي سرته
 ورسو شي ځکه چي د تحقیق اوانه په کوتلي دليو نو ،
 قلبي مسودو ، دستاويزاتو او په زړو چاپي موادو ولاړه
 وي د يو محقق د خپلي مطالعې په رڼا کښي د زړو نظريو
 رد مقصدوي هغه نوې نظريې وړاندې کول غواړي او
 ددې لارې د نوو لاروو دپاره دغورو فکر نوې نوې سکې
 را منځ ته کوي په څه موضوع يو تحقيقي کار پري هم قطعي
 او حتمي نه شي کيل کيدے د تحقیق سره هميشه نوې مسئلې
 راپيدا کيږي او د زړو مسئلو حل دا اوځي د حل تحقيقي کار دماضي
 په خواله د مستقبل دتحقيقي دپاره ديوې رابطې کار وکوي
 دمره اهم ټکنیکي کار که پري د تحقيقي رسمياتو دپورې کوونو
 نه بغير وکړ شي نو دا رنگ نور او حقيقي نوته ددغې تحقیق
 د استناد دپاره اساسي ماخذونو ته په رسيدو کښي گرانې
 پېښېږي او يا ورته ښځي او نه رسي او په نتيجه کښي دغه
 تحقيقي کاوش يواځې اعتباره دستاويز وگرځي -
 زموږ دپښتو په ادب کښي د تحقیق دلاري سواره
 ډېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کښي څه کار کړے دے
 نو دهغې ډېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون خوري
 زموږ تحقیق کارانو دسرکاري ادارو دپشتي او دلاس امداد
 نه بغير په يواځې سر او ښه په نېک نيتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ټي شمېره ورک قلعي شخې
 ټي مدون کړي او د پښتو ادبي تاريخ گڼي تياره کړونه ټي رڼا
 کړي دي نو کم اوزيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د ټاکلي شوي اصول او درسميا توپه کڼډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحي د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زموږ د پاره پرې کڼه تړل
 لوكوتي گرانه پرېوزي -

زموږ په تحقيقي ادب کڼي د داسې غېر معياري تحقيق کڼي
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ټاکي د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کڼي ځنې خود وړاندې نه د يوې
 ټاکلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه بڼه په منمنو
 بندي ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کڼي دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کڼل کيږي ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيري نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 څخه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چرې د تحقيقي سفر
 په دوران کڼي په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زوړ عمارت د پاره د نوې رڼې بنياد گرځي نو د څه مصالحت
 کوشن له مخه دهغي نه ډډه د بنيادي اصولو خلاف خبر ده -
 په تحقيق کڼي دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې شي او زموږ د راتلونکې تحقیقي او شونې د تحقیق د دغې بنیادي اصولو په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زموږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري ثابت شي.

زموږ د پلټنې د تحقیقي ادب یوه لویه برخه په روایتونو اړانته ده - په تحقیق کې د روایتونو، اهمیت په خپل ځان ځکه چې په اسلایي طریقه تحقیق کې د روایت د منلو د پاره کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک ژور وړاندې دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقیق په نتیجه شک و شېبه هېڅ گنجائش نه پاتې کېږي د حدیثونو په سنجولو او ودرولو کې د علم حدیث ماهرانو د روایت هم دغه پاڅنه اصول د نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند احادیثو یو لویه برخه یې راغونډه کړې ده چې د اسلایي فقه د پاره د ښادکار وړکوي نو که چرې په ادبي تحقیق کې د روایت د سنجولو هم دغه بنیاد او گونډولې شي نو د تحقیق پرې معیاري کېږي هم او مستند کېدو پرې هم شي خو زموږ په تحقیقي ادب کې پکار راوستی روایتونه نه سندرې او نه تسلسل او دغې رویتي زموږ د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري کړې ده - د ډیو دیوانونو ترتیب و تدوین او بیان په هغې ښکېلې شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقیق د اصولو په معیار د دغې اثار سنجول د وخت یو اهم ضرورت دی.

« پښتو د تحقيقي ادب د دغې ښکېلې او ناپوره کارونو د سرته رسولو ، زموږ تحقيقي کارونه ، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د ښخولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے (و د دغې اهم کار د پاره ، د داسې زلمو ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونی جذبې تحقيق د خپل ژوند مشن او گرځوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار ، دنيا ته په داسې ډول وړاندې کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنياد هرڅه او هرچاته قبول وي او د هغې په ښخولو خپل پر دو هېچاته د شک و شبهي گنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال ميان وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زلمو خښي يو کېدے شي - مکه چې ما په (بتدا کښې ويلي دي چې تحقيق د پاره ، د زړه زور ، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمه دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (مدازه لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانائي د تحقيق غوندې زړه ستړي کار ته په کومه لېونی جذبې وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او کړي او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونه د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شتمن کړي د هغه يو غټه نوي دا هم ده چې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان دې په يو وخت د ادب په

شپاړلسو بېړيو پېښې ته د دې اړينې او په يوه خپله د تحقيق،
 تنقيد شاعري، افسانې او ډرامې په توري کښې يو کي ته
 وحي مېلکه د خپل طبيعي رجحان له مخه صرف د تحقيق ميدان
 نه وي کړې د دې د خپل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښې پي خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښې د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان پې د ژوند زمانه پي ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پنځه (۵۵)
 کړې ده مدون کړو او د تحقيق په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي مقدمې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقدمه
 که يو پيله د ميان محمد الله د ژوند او کار په متله بنيادي معلوما
 فراهم کوي نو ور سره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې د لوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښې د علم و فن حدونه ، د انساني فکر
 امکانې بورجونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښې د هر علم
 او فن د مره کښې شعبي او د هغې دومره ډې شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن درې ډېرې کار
 ممکن شوي نه وي . د علم و فن د دغې خورو ورو دانو له مخه ،
 تخميس دن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت دې پوهه خلق
 يورون علم ، بيا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وتوپه کي
 د کار د پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښې ټول عمر

چې ټولې ټولې جاري ساتي ميان وکیل شاه فقیر خیل د وخت په دې
 ضرورت ډېر ښه پوهه ده نو ځکه هغه د تحقیق و تدقیق په
 عمومي شعبه کې د ځان ډېاره د خټکو په قامولي کې د خپل
 جید انجمن ميان خپل بېگ (۱۰۲۳-۱۱۱۶ هـ) او د هغه کورنۍ چې په
 فقیر خیل ميان کانو یادېږي د تاریخي او ادبي کارنامو په حقله د
 پلټنې او برسرې خصوصي، ډېلي څانګه (SUB-BRANCH)
 نوښه کړې ده. د ميان محمد الله فقیر خیل د دیوان، تدوین او په هغې
 مقدمه، د وکیل شاه د دغې رنگ د تحقیقي کاوش وړومیږي نوښه ده
 او اوس د دغه د تحقیق په رڼا کې د هغه یو داسې څه ده چې د هغې
 په لاسو لیکونو کې شپږ: مفهومونه د سعید خټک یوشمېر، مدتی
 څوک ده، ابراهیم څوک ده، فقیر خیل بېگ د شاعر په څېر،
 څو شمال خان خټک او حکمت او په پښتو کې یو څه نېغې لغت هم
 د هغه د خوښې د تحقیق د دغه ډېلي څانګې سره تعلق لري. ميان
 وکیل شاه په دې حقله زه ډېر خوش بخته ګڼم چې هغه د تحقیق
 د طبعي رجحان سره د پښتو دیوې درې علمي کورنۍ سره تړون لري
 او بیا هغه خپل ملاچیتونه دیو نسلي تفاخر د احساس لاندې
 او د قام ولۍ په یوه پوښۍ جذبې د خپل قام د پیاوړو مشرانو
 د تعارف او د هغوی د علمي او ادبي کارنامو لټون ته وقف
 کړي دي -

چکار داده چې د وکیل شاه د نظر لاندې تحقیقي څه ډېره
 ډېلاندې د نوښتونکو مخې ته راغلي وې، ځکه چې هغه د دې کتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو كال آگاهو راكړي
 وه خو زه په دې دوران كې د خپلې يوې اوږدې (دې حقيقي
 منصوبي په تكميل كې بوخت وم او په منځ منځ كې ديك لوست
 څه نور هنكايي كارونه هم دا پېدا كېده نو ځكه ددې كتاب
 اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خواشني په ضد د هسياريا
 په وجه د پيل شو، دا د وكيل شاه حوصله او په خپله دې درنه
 حقيقي څه زما ديك اخستو پخه اراده بلكه فېصله وه چې هغه
 د خپل ناقلاړه خوږي او د حساس طبيعت باوجود - تر دې مړه
 اوږدې مودې پورې سا راښكله او په يو برځور د اناه احترام ي
 بڼه زغم زما ليك ته انتظار وكړو - سره د دې هسياريا زه
 نه شم وېله چې زما دا تاريخي تاثيرات په دهغه ددې د مړه
 ژور او په خوارۍ ديكې علمي او حقيقي كاوش د پېژند كې
 رودهغه د دې مړه اوږد انتظار څه حق ادا كړي او كه نه نو دا په
 يقين سره وېله شم چې زما دا نيمگړه شان يك به د حقيقي په
 ډگر دهغه د خوارۍ او د شواخون نه ډك زړه ستړي مزل يو
 بې پلوه مننه ضرور او منله شي -

د حقيق په رڼا كې - كومه كتابت شوې مسوده ماته
 راكړې شوې ده په دې كې تردې وخته لس حقيقي يگونه شامل
 دي په حقيق كې د ماخذ اهميت د كرم داد الف نامه او دهغې
 شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د درې عمومي موضوعاتو
 يگونه پرته لكه چې وړاندې ذكر وشو شپږ مضمونونه

د فقير خېل ميان کانو د علي کورنۍ د خټې شاعرانو د ژوند د پلټنې او ادبي کارونو د توضيح او تشریح د هغې سلسلې کړې دي چې د وکیل شاه د خپل ټبر د مشرانو په خپله د تحقيقي کارونو مرکز يې او بنيادي منکته وي -

د تحقيق په رڼا کېنې د يکونو په بنياد موږ د وکیل شاه په خپله بڼه په ډاډ وېله شو چې هغه د خپل کول په تحقيق کارانو کېنې يوداسې خواړې کېنې محقق دسې چې د خپلې هرې تحقيقي هڅې دپاره ، د بنيادي معلوماتو راغونډولونه پس هغې ته په ډېر شواخون يو منطقي ترتيب ورکړي او بيا ددغې معلوماتو په ډاډ خپله تحقيقي مفروضه بڼه په پخوانو دليلونو او د دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسې مثبت نتيجه ته اورسوي چې د هغې په منلو کېنې تر هغې هېڅ څه پاک نه ښکاري ترڅو چې د بل يو محقق له اړخه دهغه نه په زياتو پخوانو دليلونو او په مستند دستاويزي حوالو د هغې رد ممکن شوی نه وي -

د تحقيق په رڼا کېنې دا غونډه کړې شوې کم اوزيات بل يکونه وخت په وخت د پښتو په مجلو کېنې چاپ شوي دي او په دې کېنې د وړاندې شوې د تحقيقي نېټو په ضد تر اوسه هېڅ څه يک نه دے راغلي نو ځکه د وکیل شاه دغه خپلې تر دې وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وړي شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي آثار ، « سعيد خټک يو شعر - صديق شوک دے ابراهيم شوک دے او په پښتو کېنې يو ميس

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مغزو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوې نکو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېې مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هدفونه دي - دوکيل شاه
دا کوشش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کونه
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم ورکو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې رامنځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېې هغه په زړه ښخونده دي
وهلي بلکه ښه په شعوري ډول ئې دا کوشش کړې ده
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوی يتيکي بل کړي
په دې لړ کېې هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېې کلي دي -

د کريم داد الفنامه او د هغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړونده دي چې د کريم داد ابن النون دروېزه د واصلته الحق
نومي الفناې شارح حافظ عثمان نوميږي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېې پاتې

را غلي دي - زموږن زلمې محقق د زکړ شوې الف ناي د يوې
 خطي نسخې په بنياد ستايلې شاعر په وروبي ځل د مجهوليت د
 تيرونه په ژباړه کولو د اخون دروېزه د اولاد ځنې ثابت کړي
 دے -

"د سعيد خټک يو شعر" د سرخط لاندې په خپل يک کښې
 وکيل شاه د پښتو د سترو تحقيقات کارا نو همېش خليل او صدوق الله
 رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ کړې دا نتيجه چې په دې کښې د
 خوشحال بابا نه علاوه دهغه د زامنو ذکر دے نېغ په نېغه په
 رد کولو د قرآنونو دا ثابته کړې ده چې سعيد خټک د دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو اوډلي دي
 د دېو درېو وروڼو ټوټې هم ښکلي دي

په دويمه مصرعه کښې د خوشحال د وروڼو ذکر دے -
 دوکيل شاه په خيال د خان نه مراد که چېرې ښکاره ده خوشحال خان
 خټک دې چې د خپلې کورنۍ ټولو شاعرانو په خپل کلام کښې
 په خان ياد کړي دے نو په دويمه مصرعه کښې دهغه زامنو
 ته اشاره نه ده بلکه دا دهغه درې وروڼه ميان جميل بېگ ،
 شېر خان او مير باز خان ياد کړي شوي دي - د ميان جميل بېگ
 نه پرته تر اوسه د خوشحال خان خټک د دوه نورو وروڼو د
 ادبي جنيت په حقله څه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
 راغلي نو زموږن د زلمې محقق قياس دهغه د دليلونو په رڼا
 کښې د يقين برید ته ورنژدې شو دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سړوچه اصولونه څخه د زېږې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوي شحال خان خټک د ورونيو مشر خان او مير باز خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لېجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق ټوک دے، او ابراهيم ټوک دے - د يونو غيبت
دوه جدا جدا تحقيقي ليکونه دي زلمي محقق ددغې دواړو پخوانو
نوم وړکو شاعرانو د پېژندلو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک خپل
کړې دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دواړو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دې نوڅکه د پېژندلو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله خپلو ليکونو کښې
د يو بل نه متضاد راے وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم دڅه کوتلې تحقيقات په رڼا کښې ددغې شاعرانو د ځاے
ځاينې او د قام قبيلې په حقله په يقين سره څه نه دي
وييلي وکيل شاه ورومې محقق دے چې دې پر په شواخون او
د خپل قام ددغې دواړو شاعرانو د موندې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلي شهادتونو په مټ د ځکه هغه ورته
هر څو د خپلې علمي ځاکسارۍ په وجه حتمي او قطعي منه
وايې يوه کوتلې راے قائمه کړې ده او د ښه پخوانو ديونونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حبس
مجدد ميان جيل بېگ رامن دي

د پښتو پوهې منظوم طبيعتي لغت د سرخط لاندې ليک کېږي دا
انکشاف شوې دې چې د هغه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د ناپې نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کېږي وروسته منظوم طبيعتي
لغت دې او دا لغت ميان تېمېل شاه فقير خېل تصنيف کړې دې
شوک چې د پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان محمد الله فقير خېل
روغې دې -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او د هغه قلمي آثار، دا ليک خېل
ميان کونو د يو گمنام شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) چې د مردان
د کاتنگ په علاقه کې د اوډيگرام نوي کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون دې، په خپل دې ليک
کېږي ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې دې چې ميان محمد سعيد ابک
خېل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر دې چې منظومه
سفرنامه يې تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ټپون د جذبې او په هغوي دکار يوه ارزښتناکه نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کېږي راغلي چې د کومو ليکونو ذکر او شو
په دغې هر يو کېږي د مخه نوې خبرې کوشش شوي دې اوڅه
دا سې نظريه مسئله او نکتې راوپانې کړې شوي ده چې په
هغې د مزيد تحقيق امکانات شته دې - په کتاب کېږي ځنې
دا سې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
رنگ نه قدرې بدل ښکاري - په دا سې نمونه ليکونو کېږي د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک دې

نوراندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېښکښ کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په کریمه دا لیک نور هم وقیع شوی و .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مفهوم کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع ټیټې شوي
کتابونه چېرې معلوماتي خبرې راټولې کړې شوي دي ددې لیک
نه اندازې لگي چې وکیل شاه د تحقیق د فن غوښتونکي پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي .
په دغې لارو د تګ نه وړاندې ددغې فن په ضرورتونو حالت
پوهه کېږي .

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بېګ د شاعر په
حیثیت د تحقیق درنگ سره د موضوعاتي انداز لیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زموږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو چېرې اړه او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بېګ په
حقله یکلې شوی مضمون کېنې زموږ ددغې چې غورځ پاتې
شوي شخصیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره چېرې اړه مواد
بیا موندل شي .

اوس یو څو خبرې ددې تحقیقي لیکونو د ژبې په حقله او بیا
به دهغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د اسلوب د قدر وولو
کوښښ کوو . د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀرو پڄم نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش پرام راست طريقي
 ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه رنجي اونه شاعراڻه
 صنعتون پاسته داره وي حڪم چي داسي وڌڻي دو معنويت او
 صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و لے پيدا
 کوي او اهدافي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي
 نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿي وي چي په کني په ٿي به ڪ
 لوستونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻي تحقيق ته پا ملرنه شو چي
 وي په تحقيق کني د ڄي تيق بنياڊي اهميت ضروري
 حڪم چي د محقق تذبذب دهغه په خيل کار د ڄي يقيني تاش
 ورکوي. البته په تحقيق کني ڪ هم ڇوما ديگر نيست په شان
 فرعون رنگه دعوي او يوه حڪمانه رويه هم د تحقيق په
 نتايجومني اڻ پرياسي. تحقيق ڪڏ هر ڇو يوزر په سٽي
 او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش د پاره مناسب
 ليک ڊول (PROSE STYLE) ڄاڻ ته يوه گرانه مسئلہ ده او
 ددني چل د لاندني کوڙو د پاره يوه اوڻده تجربہ ڊرہ ضروري
 ده -

ميان وکيل شاه فقير خيل زلمي دے د تحقيق ڪر پيچنه لار
 هغه ڄاڻ ته پيچله مونيه ڪري ده په دني صنف کني د نوي
 نوي موضوعاتو په ڏٺون خيل تحقيق ته دخلقو د پام راگرځولو
 شوق او جذبه ٿي. او د ڊي د پاره چي هغه کوم ليک ڊول
 خيل ڪري دے هغه ساده او روان دے او د وخت د ٽپن ڊوسره

په نور هم منډاو ساده شي - رموز د دې محقق د ليک بنيادي
 تکنیک د تمهيد طوالت د ځې په کښې هغه د يوې خبرې په
 تکرار او د يو تکي د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د کوشش
 کوي چې د خپل تحقيق بنيادي نکتې د لوستونکو زړه او ذهن
 ته پرېسي، کله ناکله د هغه د ليک په تکراري اسلوب د تکو
 په معنويت کښې فرق پيدا شي خو د تحقيقي نکتې د اهميت
 په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې - د تحقيق په رڼا کښې
 د راغلي يکونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نیک نيتي ده -
 د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
 يې مثبت دے - وکيل شاه په تحقيق کښې د نيمگړتيا او د
 ناپوړن خبرې قابل نه دے، خپله نظريه او نکتې ښه په
 اعتماد وړاندې کوي خو د خپلې ژرر تحقيق نکتې، نظر يې،
 او مسئلې په سلسله کښې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
 کوونو نه پس کم او زيات د خپل هر تحقيقي ليک په ختمېدو په
 دغې موضوع د مزید لټون، دمه واري د لوستونکو په غاړه
 کوي - د دې هر څه په رڼا کښې زه ښه په ډاډ وېلې شم چې
 ميان وکيل شاه فقير خېل دروان وخت د خپلو همغږيو په ډله کښې
 د تحقيق د شعبي يوشمېت فکره محقق او د هغه کتاب د تحقيق په رڼا
 کښې د خپل نوعيت يو معلوما تي کتاب دے -

پروفېسر ډاکټر محمد همايون همای

هسکه مينه شېخ ملتون - مردان

د کريم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کښې لومړۍ لومړۍ عالمان شاعران محققين
مورخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورونو کښې ځان له ستر مقامونو منځلي
په دغه دورونو کښې دويم دور دې چې په يولسمه او دولسمه صدۍ هجري
باندي محيط دې په دغه دويم دور کښې مونږ د دوو د لوسره مخامخ يوچړونه
ډله دستر صوفي او پير بایزید روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله دانخوندان روښان او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې د روښاني ډلې
مخالفت کښې په وجود کښې راغله او داپه هغه وخت کښې جوړه
شوه چې هرکله ستر صوفي بایزید روښان دتموف طريقه وده
او وجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحریک بنیادې کېښو او
بيا ې دخپل نقيب العین سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کښې خبرا لیا
نوې کتاب ولیکلو چې په هغې سره د پښتو په سیمه په دیني او
مذهبي حلقو کښې هلې ځلې او ډېرې پېدا شوې او پير روښان
پير تاریک نوم سره یاد کړې شو او ددې کتاب په زد کښې ددویمې
ډلې ستر عالم انخوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کښې
کتاب ولیکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کښې لوړ مقام
روموندلو او په دغه دور کښې د پښتو نثري او منظوم ادب په

دريعه موږ د دين د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او د شريعت - طريقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه يې راته په خپله پښتو ژبه کښې اوکړه او پښتو ادب په
ديني او عرفاني لحاظ په دغه دور کښې وده اوکړه په دغه دور کښې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم د ادهم لوی علميت او چشيت
لرو په ۹۶۵ هـ کښې زېږېدلی و او د خپل پندرتصنيفات او تاليفات
يې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو گڼو تصنيفاتو او تاليفاتو څو
هم ووپه ۱۰۷۲ هـ کښې شهيد کړی شو او په کابجو سوات کښې يې
مزار دے چې په شهيد بابا شهرت لري هسې خود د دې د پرتصنيفات دي
چې په هغې کښې د دوي ديوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کښې يې
"الف نامه" زيات شهرت سوندلې اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
يکلي دغه شان د دوي په کورنۍ کښې مصطفي محمد او عبدالحليم
هم الف نامې يکلي خود دې ته ځکښې د الف نامو روښاني شاعرانو بنياد
اېښود دے چې په هغې کښې دارزاني - مرزا انصاري - علي محمد
مخلص - دولت لواښي غوندې لوي لوي شاعران شامل دي -
اخوند کریم د چې کومه الف نامه يکلی دا چې د مخزن سره يوځای
کړې ده - د الف نامې په باره کښې د افغانستان سر محقق گران او
محترم زلمي هېوادمل صېب په خپل کتاب "په هند کښې د پښتو ژبې
او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندې
يکي -

په الف نامه کښې شاعر له خپل مشرې سره سم د الف يا

هرتوري په يو بېټ يا پېتونو کښې تشرېح کوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمړني
لارو کښې يو اصل گڼل کېږي -
د شمال په توگه مونږ ولته وکړيم د د الف نامه د بيلو بيلو حروفو
د يو يو شعر نمونه ورکړو - لکه
الف - اے طالبه الف يو کوره له فيمه
ددې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شه
عین هغه عکس هوئے شه
ت توحيد دې ته گوره
چې جيوه کا نور د لوده
ث ثبوت دے ذات دے
کل دا غېټ ثبوت دلات دے
دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي کلام
ليکلی شو دے د کړيمداد د الف ناهي شرح ليکلي شوې ده چې
دربوکسان ليکلي يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري کلمات
الوافيات ده دوېمه د حاجي بهادر کوهاقي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې درېيمې شرح په پاړه کښې د
افغانستان سر محقق گران زلمي هېواد مل مېب د خپل کتاب "دهند
د کتابخانې پښتو خطي نسخې" په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سرخ لاندې ې ليکي -

ددغي شرح په پيل كې د كړيېمدا د ۱۰۷۳ هـ ق مې د
الف نامه شرح را غلي او تر الف نامه روستو ې د مخزن
خني نورې كېنې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كې د كړيېمدا د الف نامه د "ن" ترتيبې پورې را غلي ده
او نوره برخه ې د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كې كومې مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېنې وي د نسخې په پاڼې كې
د عثمان نوم را غلي او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړې
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مېلېكي -
موندنه د كړيېمدا د الف نامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كې
خانونه معرفي كړي مگر په دې نسخه كې مقدمه نشته
او په پاڼې كې را غلي دي -

" (لهې توما قطنى محفوظ كن عثمان "

په همدې اساس ما د شارح په توگه معرفي كړې دے
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ې د دې عثمان باره كېنې د خپل بل يو كتاب چې د كړيېمدا
را غلي " په همدې كېنې د پښتو ژبې او ادبياتو ايجاد او ودې پړاونه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې ليكلي
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶ هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
 شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميږي او د شرح په
 پاڼې کښې راغلي «الهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
 د شرح مخزن ددې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
 د قاضي عمر خان بن عبد الحليم زوے دے او د عبد الحليم
 په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
 د انو وود الف ناهي د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
 هېواد مل مېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل مېب ددې ليک او
 تحقيق په مرسته کښې او په دنيا کښې ټولې چې څه ليکل وکړم
 او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسيره شي.
 او د ليکل به هم ددغې شرح په دنيا کښې وي کومه شرح چې په رياست
 ټونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
 هېواد مل مېب ليدلې کتې ده دا به د گران هېواد مل مېب د پاره د
 نوښتوالۍ باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
 دوي په رياست ټونک کښې ليدلې کتې او لا تر اوسه په دې سيمه
 چا سره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلبي شکل کښې سره
 د يو تفصيلي مقدمې د ماسره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
 هېواد مل مېب وايي چې د ټونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
 زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
 پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
 د مطلب «قد پانېې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

ته رسو او داپه پنه دد سره وېلې شوې ددې شرح شارح عثمان
دے او د گوان سر تحقیق هېواد مل صېب هغه شک په یقین کېږي بد لوي
پېچې واقعي عثمان ددې شرح شارح دے ددې مقدې نه به دلته کېږي
هغه اقتباس رو ښه او ښکلو په کوم کېږي پېچې دوي يعنې حافظ عثمان
د شرح سبب بشاقې هغه څه اسباب دي پېچې دا شرح او ښکلي شوه
دوي ښکلي -

سيد علي ترمذي قدس الله امره العزيز باخون حاجي البيهقي وليقم
السنن عارف بالله درويزه رسیده بود نور رحمت الله عليه والين
با علم رباني شهبازان مکان ښه تحقيق اخون کريم رسد عليه الرحمه
رسیده است او به نور عالم وحدت معنی سېي حرف را بر زبان افغانی
بیان کرده و آن معنی بهما حقائق و معارف الاهی بودند و آن حقائق
و معارف الاهی روکش و واضح به طالبان حق نه بودند پس
احتیاج به شرح ان معانی افتاد که معنی آن سېي حرف واضح
در روکش شود به طالبان حق این یک سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است که بسیار مومنان طالبان افاضان
و اصل حق اند برای آنکه آن انسان و اصل حق ما را بحق وصل
کنند و آن انسان و اصل حق پوشیده است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قیائی لا یعرفهم غیری پس
تغنیف شد این شرح که پوشیده نیست پس بدست هر
کس که این شرح رسیده و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعه آورد به کرامت مرات و آنچه در ان شرح است

دا ووهغه اقتباس د کوم نه چې معلوم شو چې حافظ عثمان د
 دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د «الهي تو
 حافظي محفوظ عثمان» کوم الفاظ لیکلي او کوان هېواد منسوب د
 دې الفاظو په رڼا کې دې شارح ياده وي اوس نو د هر
 وړمنه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو لیکلو بلکه په دغه ذکر
 شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل ښکاره شوه چې عثمان دا
 شرح لیکلي - بلکه چې لیکلي ويلي شوي دي چې د کويچاد د
 الفنايي دوه شرحي نورې هم شوي دي چې نومونه کلمات الوافيات
 او مفتاح الدقائق دي نو دغه شان حافظ عثمان هم دې خپلې شرح
 ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
 چې دې شرح ته نوم ورکړے شوه دے دوي لیکي -

و نام نهاده شد این شرح را شرح واصله الحق باميد آنکه
 حق سبحانه تعالی مطالعه کند این کتاب او عمل کند این کتاب را به
 سبب این کتاب بخود وصل کند و حق محو شدن شده است
 معنی و همین دارد رسیدن بحق و وصل و قرب حق و قفا فی الله همین
 معنی است که محو شدن شده است

ددې اقتباس نه معلومه شوه چې ددې شرح نوم "واصله الحق"
 دے ددې نه پس په دې مقدمه کې ددې کتاب د ابوابو ذکر دے
 چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که یوسیلہ این شرح ان طالب را بخو وصل کند بہ سبب
انکہ وسیلہ بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن بشدہ در حق

و دہی شرح سبب دیکو دادے چہ دہی د خداے پاک پہنند نہ
او د حق ر نیا وہ او د اھ خکے دہی د پاردہ د عمل او د حق د پیژند لو
او غوشتونکو مومانو انسانانو تہ واضحہ شی او حق سرہ ملگری شی
او د دہی شرح سبب ہم دا وو چہ د حق طالبان تہ دا شرح او رسی
او نور و خلقو تہ د ہم د فائد او د عمل علم سبب او کوئی دا مقد مہ
و پرہ تفصیلی دہ خو پدہ دہی مقد مہ کنی چہ کوم اقتباس سرہ د
کوان محترم زلمی ہواد مل حب ہفہ شک چہ عثمان شارح دے
او کہ نہ پدہ یقین کنی بد لہ بی ہفہ بہ دلستہ دا و پم چہ ہفہ
دا رنگہ دے -

پس ہر گاہ کہ طالب حق و صل حق را عمل کرد بہ سبب مطالعہ بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بندہ دلیل را کہ از ہستی
خود بریدہ است و بہ ہستی حق پیوستہ است و فاکہائی
دوستان خداست کہ مسمی است بہ حافظ عثمان غنی منہ بدعا یاد
کنند کہ حق سبحانہ تعالی از و را فیض شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته ځينې ماد مقدمې نه ځلئ په
ځانته هغه حصې او ليکلي دکومې نه چې نوې معلومات موږ ته تر
لاسه کېږي او کېدای شي چې په دې مقدمه کې نور هم څه داسې
ويي نو تر کومه چې ما دا او کتنه نو نور په کېږي د شرح متعلق د
عثمان خپل خيالات يک دي ددې مقدمې نه پس د الف نامي شرح
شروع کېږي چې و بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليکي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حق صدقاً طریق طالب این است اول
وجود و ذات و صفات خود را بهم نفی کن و وجود صفات حق را
ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمم مخلوقات را نفی کن
وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ راغلي کوم چې محترم
ژلبي هېواد مل صېب په خپلو کتابونو کې ذکر کړي په دې مضمون کېږي
راغلي ليکلي خود لته دغه آخريني اقتباس ليکم چې په کې حافظ
عثمان په دې شرح ختمېدو د لوستو څدائے شکر ادا کړي -

الحمد لله على اتمام هذا دایماً بديوام الله تعالى والصلوة
على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
الهي تو حافظ محفوظ کن عثمان عثي را زدين غير حق
در هر دوسرايے بحرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

مجلسی تابعہ کذا للبتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب

با اختتام رسید قعام شد -

۱۱۱۔ قیاسِ مادّہ پہ دے وجہ درج کو چي محترم ھيواد مل
صِب کوم اقياس د تونکي نسخي نه درج کيے په هغي اويہ دې الفاظو
کني خُتّه د پرفراق دے لکه په هغي کني تو حافظ محفوظ کن عثمان
ترا زديدن * درج دے اولته زما سره دسخي په آخر کني "دُتر" په
هائے عشي را زديدن د غه شان په هغي کني "دهر دو جهان" يکلي
ويہ دي شخه کني "دهر دوسرائے" یک دے ۔

دغه شان د ڪتاب ٿيڪو ٻيٽه په هڻي نه ده يڪڻي او په دې نسخه ڪڍي
پتاريخ شهر شعبان روز جمعه اين ڪتاب با ختم رسيد ليکله شوه ڇي مياث
و و ورځ تري معلوم ڀني ټوڪال ٿي شوه ليکله۔

په دې شرح کېږي د شپږو پاڼو اضافي يک هم شته چې د الف
نامي د شرح سره حقه تعلق نه لري بلكه د الف نامي شرح چې ختمه شي
نود عبارت په تفصيل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع کېږي
چې ددغې سونامه دا رښه ده -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پس ای غلام قادسی اگر طالب سلسلہ عالیہ قادسی بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آج کیا شد کوشش
دل ما پیوسته دار که انحضرت چه میسر می آید۔

اے غلام بر تو باد صدق و صفا اے این ہر دہنی بودند تقریب حق

سواء و تعالى مرترا هرگز میسر نمیشود ای غلام نفقه کن پس از آن
اعتراف کن از آنکه هر که عبادت هدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود که سبب الملاح

د حافظ عثمان متعلق به مقدمه کتبش نور معلومات نیست چي
د د مکوم هائے دے خوگوان محترم زلمي هيواد مل ميب د خيل کتاب
" دهند د کتابخانه پښتو خطي نسخي " او بل يو کتاب " به هند کتبې د
پښتو ژبې او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاو نه " کتبې ليکلي چي اخوند
عثمان او اخوند عمران د اخوند عبد الحليم بن عبد الله بن اخوند دروېزه
اولاد کتبې دے او بيا د ا هم ليکلي چي په تېر نک کتبې د عثمان شرح مايلدي
کتبې او د شرح د ارواښاد قاضي محمد عمران تېونکي په خطي مجموعه
کتبې پرته ده د غه محمد عمران د عثمان د خيل خاندان سره تېري او
وايي چي په دې نسبت سره عثمان زموږ د خاندان سره تعلق لري او
کړي دې د ارنگه ملا وېرې - و نسخې خاوند د قاضي عرفان بن عمران
بن عبد الحليم زوی دے او د د غه عبد الحليم په زامنو کتبې دوه تنه
ياد شوي يو عمران او بل عثمان -

د دې بيان نه معلومېږي چي د عثمان متعلق معلومات نشته
چي د دے د چا په اولاد کتبې دے نوکه موږ دې اضافي عبارت ته غور
او کوو مو موږ څه نا څه اندازه لگول شو چي عثمان د چا په اولاد
کتبې دے دا خبره هم کول غواړم چي زه څه وايم د عثمان متعلق نو
دا زما خپل يو سوچ او تحقيق کېد ے شي دا څه ختې خبره نه ده کېد

شي چي غلط وي که مون پډي په دې يوه نيمه کونبه سوچ او کړه
لکه چي وايي -

پس اسی غلام قادري اگر طالب سلسله عاليه قادريه بر مجاهدات شاکه
انحضرت نگاه کن

نوداسي معلومېږي چي عثمان هم د سلسله قادريه سره تعلق لري او
دغه شان اخوند دروېزه هم د تصوف په څلورو طريقو کښي د سلسله
قادريه سره تعلق لري لکه چي ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني هېب
روحاني رابطه په صفحه ۵۱۳ د اخوند دروېزه په بيان کښي يکي
اخوند دروېزه د پير بابا عليه الرحمه د ښځې نه لاس نيوه
کړې ده چي بياروستو هغه يي خپل خليفه او ماډون کړو
په څلورو طريقو يعني قادريه - سهرورديه - چشتيه او
کبرويه کښي اجازت ورکړې او په پنځمه طريقه شطاريه
کښي هم خليفه او مجاز کړې وو -

په دې اقتباس او د عثمان په اقتباس که غور وکړې شي نو داسي
معلومېږي چي عثمان د اخوند دروېزه بابا د طريقه قادريه سره تعلق
دهغوي په وجه ساقی - ولي چي زما په خيال د دې تعلق ساتلو
وجه د نيکه او نمسي ده او په دې وجه عثمان د خپل نيکه کړيږي او
د الف ناهي شرح يکي او زما د تحقيق يادې په دوسره د کسبي
محترم زلمي هېوادمل هېب هغه شک چي عثمان بن عبد الحليم بن عبد
اخوند دروېزه په اولاد کښي دے په يقين کښي بدلېږي او د قاضي

عمران خان ټولنکي دغه خبره رد کوي چې عثمان زمونږ په خاندان کې
 دے - وې ددې شرح باندې به لن لیکل وکړو - دا شرح په توره
 سیاهي په خه نښتلیک کې دېره ښکلي لیکلي شوې ده او سره سیاهي
 هم په کې ځای په ځای استعمال شوې په دې شرح کې انونډ کړیداد
 په محقق سره یاد کړې دے او د الف ناسي د شعر نه مخکې ېې " قوله "
 لفظ په سره سیاهي لیکلي او دغه شان ېې شرح په " ش " سره په سره
 سیاهي لیکلي د پانوشمېر ېې ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ کرښې لري ژبه پارسي
 ده کاغذ ېې د بل دے د شرح په ابتدا کې مقدمه ده او په آخر کې څه
 وظائف درج دي چې دا هم په دغه شېبه و اضافي پانوکښي یک دي -
 ددې قول بحث خلاصه داده چې کومه شرح سر محقق گران زلي هېواد مل
 مېب په ریاست ټولنکې د قاضي عمران خان په خطي مجموعه کې لیدلي
 کتي اولاد تر اوسه په دې سیمه معلومه شوې نه ده دغه شرح دراقم ش
 په قلبي شکل کې په کتابخانه کې موجود ده دا شرح مقفول مقدمه لري
 ددې مقدمې په رڼا کې مونږ دا وېیل شو چې عثمان ددې شرح شارح
 دے او عثمان انونډ دروپزه بابا په اولاد کې دے او د گوان هېواد مل مېب
 دورکړی شوي شجرې عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انونډ دروپزه
 مطابق ده نه چې د قاضي محمد عمران ټولنکي د خاندان سره تعلق لري
 په دې مقدمه کې عثمان ددې شرح نوم " واصله الحق " اېښودے دے دغه
 شان د کړیمداد الفنامه د عبد الله قصوري " کلمات الوافيات " د حاجي
 بهادر کوصافي " مفتاح الدقائق " او د عثمان " واصله الحق " په نومونو سر
 شرح معلومې شوې دا وو ددې شرح متعلق زما تحقیق چې ېې دخپل وندر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گرځي -

کتابونه

- ۱- عثمان واصله الحق شرح الف تامة کړيد د قلبي نسخه د ميان وکيل شاه فقير خېل په کتابخانه کې -
- ۲- هېواد مل زلمي دهند د کتابخانې د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد مل زلمي په هند کې د پښتو ژبې او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغاني عبدالحليم روحاني رابطه و روحاني تړون دارالاشاعت با جوړ ملکنې اېجنسي -

د سعيد خټک يوشعر

د خټکو د کور ډير پښتو ادب ته ځان ورکولو کښې ډېره لويه برخه ده او په دغه کورنۍ کښې ډېر نوموړي شاعران - ليکوال - اديبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولنو سترو او عظيم مقام خوشحال بابا موندلې او ورپسې اشرف خان هجري - عبدالقادر خان - سکندر خان خټک - صدر خان خټک - گوهر خان خټک وغېره او دغه شان د خوشحال روڼه روږونه مکه فقير جليل بېگ - د هغوي زامن محمد صديق ، محمد ابراهيم وغېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کښې بلکله په دغه زمانه کښې هم په دغه ځاندار کښې سعيد خټک هم په شاعري کښې طبع آزمائي کوېده او يو ډېر ښه صاحب ديوان شاعر ټېر شو - چې ديوان يې گران او محترم محقق ښاغلي همېش خليل صېب چاپ کړې د اې لويه کارنامه ده - د سعيد خټک متعلق ځينې محقيقينو خپله رايې قائمه کړې چې دے د افضل خان خټک زوی دے - او ځينې محقيقينو يې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله يو تفصيلي بحث غواړي که لوسته ځوان ته منظوره شو په دې به بحث کوو - د سعيد بابا حالات په تيارو کښې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشتہ خوهر چا د قياس په تله تللي او چي چاهم خه يکلي سره
 سند گنل شوې . حالانکه تحقيق پرې پکار دې چي دغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي که نور هم خه معلومات نه وي نو
 پکار ده چي ددغه شعرونو په رڼا کښي څېړنه ر تحقيق او شي چي
 څوک دے . گڼي دغه شان به ئي څوک د افضل خان خټک زوي ياده
 او څوک ئي د چا بيل چا څکه چي اکثر زمونږ د څېړند والو ته د چا نوم
 روکي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زړه ئي د هغه زوي کوي وې پوي سرخو بڼه کوي
 چي لا ديوان به ئي گوري د بيل بيل شعر جائزه به ئي اخلي د تحقيق په تله
 به ئي تلي نو داسي بڼه نه ده چي چا پوي شاعر يالوسته خاندان پوري
 او تويي لکه چي کاظم خان شېدا پادري هيوږ ويلي چي د افضل خان خټک
 زوي دې موبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پوري په لويه
 شخړه کښي زمونږ عالمانو گډ کوي او آخر ئي د افضل خان زوسته ترې جوړ
 کوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ئي
 کړو . ددې ټولو په ديوانونو کښي چرته بل داسي لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي څوک دي خو بس د چاپېرچن حالاتو مطابق ئي په
 قياس سره ثابت کوي .

د سعيد بابا په ديوان کښي يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان که اطلس د اشعارو ودي دي

د ديو دريو روڼو ټوکي هم بکلي دي

لږ په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپې گڼې دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خليل اداره اشاعت
سرحد ستمبر ۱۹۹۷م په صفحه ۳۵۲ درباغيانو په حصه کې ليکلي
شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړندوالو خپله خپله رايې
د خپل تحقيق په رڼا کې پېش کړي لکه د مثال په توگه به د دې
ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د
سرزې يو اقتباس پېش کړو په دې اقتباس کې هېښ خليل
مې ليکي -

دغه رنگ يورباغي کې د خوښحال خان خټک د شاعرۍ

په حقله د خپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پسې دغه بڼه ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خليل مې ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو ته مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

خوښحال بابا په زامنو کې صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وؤ خو پښتو ادب کې کوم مقام چې ورباندې

دريو روڼو ته حاصل دے هغه ډېر اوچت دے -

دغه شان د افغانستان يو بېل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مې اوس اوس د اپريل مې ۱۹۹۷م

کڼه ۵-۴ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي

نه نورې پي په صفحه ۸۷ "د علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق پخوړ داسې بيانې وي

اوس چي د سعد الله سعيد خان ديوان چاپ شو نو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چي علي خان د سعيد خان
روردې په قام خټک او د افضل خان زوئ دے. سعيد
په يو رباعی کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي
ددې درېو روڼو ټوکي هم ښکلي دي
د خان له مطلب خوشحال خان دے او ددې وروڼه سعيد
خان - علي خان او کاظم خان دے چي درې واپه د شعر
ديوانونه لري -

داخو وو ددغه شعر باره کښې د صديق الله ريښتين مېشتې نه
ددې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چي نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي او زما د
نظر وړاندې نه وي خو تر کومه چي په دې شعر باندې تحقيق
شوے نو که دغې ته په غور وکړے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائم کړے
شوي لکه همېش خليل مېب د خوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک، سکندر خان خټک ياد کړي او ريښتين
مېب د خوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل رد

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خوچې دریاب ته
غوپه وهي نو مغرې نو به ترې دا او باسې ددې شعر متعلق
زه هم دخپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجربات مې په دې وجه
او کړوچې زمانه مخکښې ډېرو عظیمو پوهانو تحقیقونو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځي ورکوي نوکه زه خپله راځي پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه نوره ښه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت مېدان ته راشي زه چې کوم مې راځي یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې دخپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي.
چا واقعاً اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکي وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې دخپلې مدعا بیانولو ته مخکښې روستو
یعنې د سیاق و سباق په توګه ئې پېش کړي وي لکه «شال په طور
نو شحال بابا دخپل زامنو دخپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
د صغړې په میاشت او مېړه د مامور
یوزر اتیا کلونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غور او شي نو پوره پته لگي چې نو شحال بابا د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده " چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن " ورپسې تر پلي مصرعه کېنې د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دا دے چې هرکله هم چا څه داسې شعر
لیکلی چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرگندېږي
نور هغې نه مخکېنې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي تر لاسه شعر
لیکي ځکه چې د مخکېنې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کېنې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنګه چې وړاندې اووېلے شو.

ګران هېښ خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبد القادر خان سکندر خان ا خستے او دغه شان محترم ربستين
صېب علي خان - سعيد خان کاظم خان مراد ا خستے - حالانکه که
په دې شعر موږ د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا واضحه
ده چې د سعيد بابا په دیوان کېنې درباغي دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکېنې څه واقع يا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري نو بس ځانله
بيله لیکلي شوي رباغي ددې په دې شتر

ه ځان که اطلس دا شعار و او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

ڪه غور اوکري ٿي نو دڀي شعر رو بندي مصرعه باند ڀي مو
 ٻول متفق يو ڀي د"خان" نه مراد نوححال خان خٽڪ دے او شاعر
 دهغوي دا شعار و صفت کوي او اڪثر ددغه خاندان شاعرانو
 نوححال بابا په "خان" ڪلمه سره يا وکري - او دا لفظ ڀي د نوححال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لحظه کڻي استعمال ڪري ٿو
 هر ڪله ڀي دڀي خان نه مراد نوححال بابا دے او مون ٿي ٻول ڀي منو
 نو ورپي مصرعه "ديو درڀو روڻو توکي هم ٻڌي ڀي"
 ته مراد خٽڪه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو و ڀي د خٽڪي مصرعي ته
 نوححال بابا مراد دے او ڀي هر ڪله دغه شان خبره ڪبي ڀي د"خان"
 يعني نوححال بابا ، شعار ٻڌي ڀي نو ورپي "ديو درڀو روڻو" نه
 دغه مختلف الخيال نمونه خٽڪو لري .
 رما په خيال نوححال داسي ڪپ دے ڀي ڀي د سعيد خٽڪ "ديو درڀو
 روڻو" روڻو نه مراد د نوححال بابا دونه مراد وي لکه ڀي
 نوححال بابا وائي -

ۛ يو ڀي سکه رو دے ڀي ڀي لار د حق نيولي
 دو روڻيه ڀي نور ڀي يو په نم دو هم ڀي نم
 ڪليات نوححال
 نو ڀي هر ڪله د نوححال بابا دڀي روڻيه شت ڀي دهغوي نمونه
 دا نمونه ڀي - دسکه روڻيه ڀي مواد فقير جميل ڀڳ دے دڀي دورو

مور خلوزی وه دوه روښه ټي مېړنه (ناسکه) دي چې يو چک
شمشېرخان چې مور ټي اميره وه بل رور ټي ميربازخان چې مور ټي
مهمندزى وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چوشکه سعيد باب
ددغه زمانې دے په دغه خاندان کېنې تعلق لري ددغه خاندان
د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه ځکه ليکي
چې د خان اشعار څو بنکلي دي خو "دريو" يعني د خان د دريو
روڼو اشعار هم بنکلي دي ځکه چې ځنکې د خان ذکر دے او ورپې
وايي "دريو" نو په دې "دريو" سوچ پکار دے ولې چې د سباق و
سباق نه پته لگي چې ځنکې ذکر شوي سري روښه يادوي که
چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
ټي مواد وے نو بيا به ټي د خان نه پس دويمه مصرعه کېنې په
واضعه داسې ليکي وو -

"دريو درېو زامنو ټو کي هم بنکلي دي"

خو شاعر ته معلومه ده چې د څو شمال بابا دغه درې واړه روښه
هم نه شاعران وو او شعرونه ټي ليکلي وو چې په دغه روڼو
کېنې ټي خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظومو شعرو نوسره
سره ټي د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتو کېنې پښتو
اکېډمي کېنې د دل تذکرة الاولياء - نور محمدیه په نومونو قلعي
پورې دي پاتې شوي دوه نوم روښه شمشېرخان او ميربازخان نو
که د شي چې چرته د دوي ادبي اثار وو يا دي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه کښې معلوم وو
 نو ځکه ئې د "خان" د درې روڼو بيان کړې دے - او دغه شان
 د پرځېپند وال اوس هم دا وائي چې د خوشحال بابا نور هم د پر
 کتابونه وو خو پته نېشته چې څه شول کېدے شي چې چا سره
 کورونو کښې پراته دي او بيا ئې نه - زما ددې تحقيق خلاصه
 دا رنگه ده چې د سعيد بابا ددې شعر نه د خان درې روڼه فقير
 جميل بېگ - شمشير خان او ميرزا خان مراد دي نه چې د خان زامن
 اشرف خان - عبد القادر خان - سکندر خان يا د خان نسي علي خان.
 سعيد خان، کاظم خان - او نجيبه خبره خو داده چې هرکله سعيد
 خپله شعريکي نوبيا ولي په دغه درې روڼو کښې ځان حساب
 وي درې روڼه نو پکار دي چې نور وے - سعيد بابا په کښې نه
 دے شمار ولي چې شعر خود هغه دے - دا وو زما ددې شعر متعلق
 څېر نه خود ته زه بيا يو ځل دا خبره تکرار ووم چې زما دا څېر نه
 يا را ئې ختمه نه ده او نه مچي کېدے شي خود خپلې پوهې په رڼا کښې
 ترې زما دغه مراد وو - کېدے شي چې نور قدر مند پوهان محققين
 ترې نه ښه او مچي پخوړ را وباسي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳
- ۲- تاریخ مردم د افضل خان خټک د خدائے بخښلي دوست محمد
په نوتونو سره د یونیورسټي بک ایجنسي پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان د دوست محمد کامل مېب
- ۴- د پښتو میاشتنۍ مجله گڼه ۴-۵ نېټه اپریل می ۱۹۹۶ د
د پښتو اکاډمۍ پېښور یونیورسټي له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنھونو پڻتنو شاعرانو کڻي د صديق په نامه گڼي شاعران
تښ شوي دي او په گڼو تذڪرو کڻي ٿي ذکر داغلي دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کڻي ستر
محقق ارواښاد عبدالحی حبيبي په صفحہ ۴۶ ۷ يکي -

محمد صديق يو خوب ټږي مٽي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ هـ ق
کال لغواو شا کڻي مرثوے دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کڻي ښخ دے -

دده يو غزل ښاغلي حبيبي صاحب موندلے دے مطلع ٿي دارنگه ده
دا شکر دے چي ټي يار داغ داغ

زلال د وصال ټي دوپار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبي بياض ٿي د پېښور يونيورسټي پښتو
اڪيډمي کڻي په سلسله وار په غده ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ټي ۱۰ شعرونه ليک دي د مياشتني اباسين پېښور
اکتوبر ۱۹۹۰ د په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغر غده
هم د دي طبي بياض منظومه خطي نسخہ شته د دواړو نسخو په
ابتداء کڻي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبداللہ زويہ

۱۷ صديقہ تحقيق بويہ

اول رنج او دارو زده کړه

دغه پس ې ووايه کړه

د صديق د ۱۳۰۰ هـ خوا و شا تېر شوه د د پېښور خړو شا

اوسېدو - بل يې صديق چې اروا بناد عبدالحی جيبی پښانه

شعراء اول ټوک کښي په صفحه ۲۸۳ ذکر کړې دے -

د صديق د ژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

وېلي چې کوم لږ غوندې اشعار ې مونږ او ليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي او رند شاعر دے دده

کلام کښي د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شکتي په روان شعر کښي بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په کليد اتفاقي کښي يک دي په

پټ سوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال ۱۹۸۲ کښي

راغلي دي ديوان صديق ې د س د س ې مونږ ته شوه او

په کابل کښي د افغانستان د علومو اکاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نښتي

ټيټې له اړخه د اروا بناد خېبر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په کال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ کښي چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوک دے د کوم هائے دے د چاڅه

دے د کومې کورنۍ سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه کښي يکي -

صديق هم زمونډ د هغو پنځوايمو شاعرانو څخه
 دے چې سوانح او پوره واقعات يې مونږ ته
 نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
 د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که مخکې
 وېلې شوي چې ارواښاد جيبې يې ديوان نه وو موندلې خو
 اوس دغه دے ديوان صديق چاپ شو - د صديق د ژوند حالات
 تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم چې د صديق
 د ژوند حالات دهغه ځاي ځاي کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
 په رڼا کې يې ځاي کړم خو دا هم يکم چې زما دا تحقيق ختمې او
 آخري نه دے کېدای شي چې نور درانه محققين يکوالېږي د خپل
 تحقيق په رڼا کې رايې ښکاره کړي او اصل مرام ته اوږسي داسې
 ډېر پنځواني شاعران تېر شوي چې ډېر عالمانو محققينو پرې
 بحثونه کړي او ډېر بنسټونه رسېدلي او څوک د دغه
 بحثونو باوجود هم لا متنازعه دي - پښتو ادب کې د خوشحال
 بابا کورنۍ ته ډېر لوړ مقام حاصل دے که خوشحال بابا دے او
 که د هغوي گڼ زامن چې پښتو ادب ته يې په نثري او منظومي
 توگه لويه برخه وربخښلې دغه شان د خوشحال بابا دور چې جيد
 بېگ جمال خان او پد رو حافي دنيا کې په خواجه جمال الدين
 او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
 ادب کې نثر او شعر دواړه وېلې او ليکلې نو هر کله چې دغه

ټوله کورنۍ ددې فن نه واچنه ده نو د فقير بابا زامن به هم
 بلکه دخپل ټوټه د زامنو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
 ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تر اوسه دغه کورنۍ په
 پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوندۍ او لوړ ساتلې
 يو ښکله د خوشحال بابا نوم د سياست او مرستې سره سره
 په ادب باندې هم خور وردۍ او دهغه ورور جمال خان (جمیل بېگ)
 روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
 ېې نوم تياره کېږي پروت دۍ د راقم د څېړنې په دنيا کې
 صدیق ډېر ديوان لري او چاپ دۍ د جمیل بېگ د جمال خان زوی
 دۍ او دا خبره زه د ځانه نه کوم بلکه د کلکو او مقبولو شهادتو
 په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا ښکله دي - د
 فقير جمیل بېگ د جمال خان د زامنو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
 خټک کې لیک دي چې د هغوي ديارلس زامن وو خو ېې بيبياني
 وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دۍ او د فقير بابا
 په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خېل ميانگان وايي چې پښتونخوا
 په گوټ گوټ کې پراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دۍ چې د
 انجمن اتحاد جمال خېل رفیق خېل (پحشی) اکوړه خټک له اړخه
 د ميان فردوس شاه فقير خېل په زيار او ډېرکياؤ سره چاپ
 شوۍ د دغه شجره نسب فقير خېل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

ټوله کورنۍ ددې فن نه واځته ده نو د فقير بابا زامن به هم
 بلکه دخپل ټوټه د زامنو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
 نه آشناوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
 ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تر اوسه دغه کورنۍ په
 پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوندۍ او لوړ ساتلې
 يو ښکله د خوشحال بابا نوم د سياست او مرستې سره
 په ادب باندې هم خور ورده او دهغه ورور جمال خان (جميل بېگ)
 روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
 ېې نوم تياره کېږي پروت دے د راقم د څېړنې په دنيا کې
 صديق چي ديوان لري او چاپ دے د جميل بېگ د جمال خان زوي
 دے او دا خبره زه د ځانه نه کوم بلکه د کلکو او مقبولو شهادتو
 په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا ښکله دي - د
 فقير جميل بېگ د جمال خان د زامنو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
 خټک کې ليک دي چي د هغوي ديارلس زامن وو خو ېې سياسي
 وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دے او د فقير بابا
 په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خېل ميانگان وايي چي پښتونخوا
 په گوټ گوټ کې پراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
 او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دے چي د
 انجمن اتحاد جمال خېل د فقير خېل د چشمن اکوړه خټک له اړخه
 د ميان فردوس شاه فقير خېل په زيار او ډېرکياؤ سره چاپ
 شوه ددغه شجره نسب فقير خېل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

پنځې "رابعه بي بي" پنځه زامن وو چې نومونه يې داسکله وو
 محمد صديق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
 محمد صديق په ټولو روڼو کښې مشر وو د فقير بابا د وقات نه
 پس د پلار سجاده نشين وو مزار يې دخپل پلار د قبر د چارو وار
 نه په مغرب کښې ځان له چار ديوارۍ کښې دے په خپل ځاندا
 کښې د فقير محمد صديق په نامه شهرت لري د پربښه عالم شاعر
 صوفي ولي الله تېر شو دے راقم هم د محمد صديق په اولاد
 کښې شمارېږي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کښې ستر ماهر الساب
 اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
 خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۷۱ پښتو اکېډمي پېښور پښتو
 کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې ليکي -

افضل خان داؤدکي نه کوي چې محمد اسحاق محمد ابراهيم
 د محمد صديق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
 خان نه هم مشران وو هم د پربښه شاعران وو -
 د صديق ديوان باره کښې د افغانستان ستر څېړنوال گوان هېواد
 مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانې پښتو خطي نسخې
 چې د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش ۱۰
 ۱۹۸۴ د کښې چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې ليکي -
 ديوان صديق :- ويونکي : صديق - د تدوين کال نامعلوم
 د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

يک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لېجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان لیکدود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک وو که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو وو د لیکوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس راځو
د دیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د ځای
ځای کې او سټک پېژندې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږېدنې
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راځوي په دغه غزل کېنې د پېژندو او مغولو تر
منځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپرېل ۳۰مه نېټه د خپېر مشهورې جگړه یاده وي چې د مغولي
لښکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین وو په دغه جگړه کېنې د
دېمن قوم ماتي او خورې چې د خوشحال بابا په قول څلوېښت
زره قوم په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگړې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندو دے که اوس بیا د ننگ د پاره
سور په شهزاده کا دغه تورخوڅي غېږ

وړاندې زه هلک ووم چې پرې دوې محمد امين شو
 بڼه بڼه شهيدان وو چېرې مغولي شو پرې چېرې
 په دې شعر کې د شهزاده نه مراد اورنگ زېب دے - د دې نه
 معلومه شوه چې صديق په دغه وخت کې هلک وو د ديوان
 صديق سرېزه کې ستر محقق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هلکوالي متعلق په صفحه (ز) يکي -
 د هلک د کلې رڼه معلومېږي چې دے به (۸-۱۶) کلن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ هـ ق) د کلونو په حدودو کې زېږېدلی
 وي. د دغه جگړې کال (۱۰۸۳ هـ ق) وو په دغه وخت کې
 صديق خان هلک بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دې حساب
 د صديق د زېږېدنې نېټه ۱۰۷۰ هـ ق بڼې او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بېگ زمانه وه د فقير بابا د زېږېدو نېټه هم معي
 نه ده څوک چې د خوشحال بابا مشر گڼي او څوک کشر د خوشحال بابا
 د زېږېدو نېټه ۱۰۶۲ هـ د نوکه جميل خان چوې مشر وي نو
 د زېږېدو نېټه به ۱۰۷۰ هـ يا ۱۰۶۱ هـ وي او که چېرې مونږ
 چې کشر واخلو نو د زېږېدو نېټه ۱۰۶۲ هـ د وقات کال
 ۱۱۱۶ هـ معلوم دے او د کال ۱۱۱۶ هـ د ايجدو په حساب هم د
 شعرونو په رڼا کې يکله شوي - نو که چېرې ۱۰۶۲ هـ چې زېږېدنه
 وي نو د قياس په روسه کې د شي چې واده ۱۱۱۶ هـ د وروستيو
 کالو په عمر کې کې وي نو د کله چې فقير جميل بېگ واده د
 شلو کالو په عمر کې کې وي نو ۱۰۶۲ هـ سره چې شل کاله جمع کېږي

نو ۱۰۴۰ هـ زمانه ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۴ هـ کې
 ې واده کړې وي او چې محمد صديق ې ددغه روغتيا واده ته
 پسې اکتېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صديق ۱۰۷۰ هـ
 کې هېکله د نويه دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۶۴ هـ
 ترې کړې نو د پلار عمر ې په دغه وخت کې ۶۷ ر شپږ
 غلوېښت) کاله جوړېږي او د صديق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۶)
 کاله دے او هم دغه وخت دهکواله وخت وي ددې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صديق د فقير جيل بېگ زوی دے -
 دا نو ې وو د زېږېدنې او زمانې حال او س گورو چې صديق
 په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه يکي -
 درېغه که وطن په تورو غرونو د صديق دے
 مه واي په نوښتېر ملک ې مه واي استغ
 او بل يو شعر کې ددې غزل يکي -
 که د زېږه رضا دې ده چې بجنون گورم
 تر بجنون صديق بترشته په نو شهر
 او دخپلې علاقې باره کې دخپل يو غزل نومره ۳۰۵ صفحه ۲۶۵
 باندې يکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم
 په خصلت کې مېمندي کړې خدا د نوري
 د اثارو سرې دانې پېژندے نه شي
 خدا ې ومانه کړې اثارو کې زيرې

دا ځنور واپه شعرونه بحث غواړي او پېچې بحث پرې او شي
 نو هلته به ترې نتيجه را وځي په رومني شعر کښې صديق نوښار
 او اشعر ياد کړې او بل شعر کښې يې صرف نوښار ياد کړې. نو
 ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صديق دے کوم چې د
 جميل خان زوی دے او نو شمال بابا وراره دے ځکه چې ددوي
 کله اکوړې او چشې او خواو شاعران قې وې او حکومت يې تر
 لوي پورې وو دا علاقې په نوښار کښې شاملې وې او په
 دې وجه صديق دخپل کلي چشې او تنگړو چې دغه هم د
 دوي جابېد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
 کلي دي نو هر کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوښار
 کښې شمار دي نو په دې وجه يې د نوښار ذکر کړې دے کېدے
 شي چې د اشعر ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديو بل
 صديق چې د چارسدي هشتغر ملک وو په تاريخ مرقع د
 افضل خان خټک کښې ذکر را غلې او هغه ذکر د تاريخ مرقع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

پېچي نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته يې

د فوځ په معرفت د صديق چې د چارسدي

ملک وو د بارک شاه زوی په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صديق بل صديق دے د چارسدي

ملک دے په چارسده اشعر کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته ددې په معرفت چارسدي ته راتلو دے په نوښار

کټي نه اوسېږي د شاعري ذکرې هم نېشته شاعره ده دې صديق
 که ذکر د اشغور کوي نو ضروري نه ده چې صاحب ديوان صديق د
 دغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه چې دا صديق
 د فقير جميل بېگ زوی دے د افضل خان خټک د ناکړو او جگړو
 د لاسه چې دغه هر څه په تاريخ مرقع کې درج دي د تور و غرونو
 ارماني د اشغور په لور هم راغلي دے د دې صديق اولاد د
 اشغور په شېړ پاؤ نوې کلي کې په گڼ تعداد کې د فقير خېلو
 ميان گانو په نوم ځان له يو چم کې مېشته دي صديق په
 دغه وخت کې په اشغور کې ناست دے او دخپل وطن نونهار
 د تور و غرونو ارماني کوي او ځکه وايي

څر درېغه که وطن په تور و غرونو د صديق دے
 مونږه صرف په دې صديق د اشغور کله نه ش داسې خو د
 صديق د تړه زوی سکندر خان خټک په خپل يو شعر کې وايي

زه سکندر په جانه کور کې فاقه نه يم
 هېشه دخپل وطن اميد رجا خورم
 دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي چې دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نوې کلي کې وو چې د هغه
 ځايه به افضل خان په اکوړې حېلې کولې نو ايا مونږ به د دې
 شعر نه مراد دا اخلو چې سکندر خان د جينا کور وو ځکه چې په
 شعر کې ېې جينا کور ياد کړے نو نا -

هميشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه څي هم ياد کړي نو دغه شان صديق هم د تورو غرونو ذکر
کړي دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صديق بتر شته په نوشهر
دلته يو ښکار او واضحت شوت د صديق د ځاي د هغه په دې
شعر کښي موجود دے

په چي درېه په رازي نه پوهېږي څه کړم
په خصلت کښي مېهندے کړي خداے د لورې
په دې شعر کښي صديق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بابا هم په يو شعر کښي وايي
په تيراه په سوات په لورې درېه در شوم
بيام کوم لوري ته ته بياړي اسمانه
او دغه شان صديق د لورې د علاقې ذکر کړي تشبېح د امارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي يا چې کوم کلي په لورې کښي
آباد دي دهغي متعلق دوست محمد کامل ارواښاد د تاريخ مرقع په نوټونو کښي په ۱۲۹۱ ل.
خاورې ته نژدې مغرب رويه څخه شمال ته دسراي
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځايونه د خټکوپه لورې په تحصيل
نوشهره کښي دي -

سټر محقيق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تاليف تاريخ خټک مطبع

حمیدیه پرنس پبلیشر چا پکال ۱۹۶۵ء کئبی په صفحه ۱۸۲ د خوبه
سرخه لاندی تفصیلی بحث کپے دے چي دلته کئبی لږ غولدی یو
دود کربنې دا خلم -

خوږه کا دوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
میں اکوڑنیں ہتے میں پشمنی میں فیر بین بیگ کی اولاد ہتی ہے
پہ دې علاقه کئبی پیلوسی - د پورو اوږی (کو کئبی) کو کئبی په کئبی
تعداد خلک په شکل کئبی ولاړې دي او دغه خلکو د آمدن ذریعہ
دہ - دا خو وو د صدیق د خاے خاگی باره کئبی بحث او ددې بحث
نه معلوم شوه چي دا صدیق د خلکو د علاقې وو او فیر بابا
هم ددې علاقې سره نسبت لرو -

دلته په بل یو شہادت د خوشحال بابا سره د پوچھ نسبت د
ورارہ او ترہ دھفر دیو شعر په دنیا کئبی یکم ہفت شعر دا رنگہ
دے - دا شعر د دیوان صدیق په صفحہ ۱۵۸ په ۱۹۸ نمبر غزل
کئبی یک دے -

دا غزل د خان ددې غزل جواب دے
کہ دا ساستر کی را و جا رہا سم خان تہ

پہ دې شعر کئبی صدیق خوشحال بابا د خان "توری پہ احتراي
طبعہ کئبی یاد کی دے او د ہکارہ خبرہ ددې خوشحال بابا د
کورقہ قولو شاعرانو خوشحال بابا د احترام او عزت پہ تو کہ د خان
پہ طبعہ سرہ پہ خیلو شعرو نو کئبی یاد کی دے لکہ عبدالقادر خان

ختک چي دنو شحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښي وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان وايي بل يو پښتون هسي

او دغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښي وايي -
له حيا به تن د خان خوږ لے نه شي
په د: خوږي که هر ټورمکه بي حيا ده
کا مگار ختک هم دنو شحال بابا ذکر د خان په نامه کړي دے لکه وايي
دا غزل چي کا مگار او دے په پښتو کښي بي له خانه
له دا هسي کښي نه دے هڅي شاعريه خپل ديون
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
دديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنو شحال بابا ذکر خوږاينه د خان په
احترامي نامه سره کړي دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقصفي د خان شرف دے
شېدا خان * په دې کاميود شاعرانو
که مرر وته ئي عرض دي تا انشا شي

ددې مثالونو ته ثابت شوه چې صدیق هم ددغه کورنۍ
 شاعري د خوشحال بابا نوم په احترام سره بکه دهغه د زامنو
 په ځان په شعر کې اخلې نورچاکه ذکر کړې نو خوشحال چې یاد کړې
 خوږو زامنو او روږوونو د ځان په نامه یاد کړې چې په دغه کې
 دخپل بکه دور جمال خان زوی صدیق چې هم د ځان په نوم یادوي
 دخپل ځاندايي رقابت په وجه د مغلو سپکه او نفرت په خپلو
 شعرونو کې څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتو
 ته هم سپک گوري کوم چې د مغلو ننگ نوازي بکه په خپل یو غزل
 کې په صفحه ۱۰۷ باندې لیکي

توره شری بنه ده نیمه ننگ نیمه په سر
 ورک شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 وایه لېوني شول پښانه چې پسي رغلي
 ننگ وته چې شا کړه له مغلو غواړي زر
 حق پښتو د کله اوس بیا وننگد پاره
 سور په شهناده کادغه تورخوښ په سر
 پرواندي زه هلک ووم چې پرې دوب محمد مین شو
 بنه بنه شهیدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده یوسفري دنگ په کار کې
 نوم چې د زمري د توشمال دي زه بستر

خُني که منصب خوري خولا کور په خپل وطن دي
پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيري خبر
حال د پښتنو د ننگ په کار کښي را ښکاره شو
واړه هېڅ کار نه في حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښي ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
صديق هم هغه پښتو غندنه کوي ده کوموچي د مغولو په سرو
پښو پسې منډې وهلې او خپل ننگ ئې په هغوي خوش کړه وو
او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندان في جذبې غېږت ښکارېږي او په
دې وخت ارمان کوي چي

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجي - له پښتو خالي شو غر

او دغه شان د خپل ننگيال توريال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
رگونو کښي تېره شوې ده او صديق هم د ميړني خلقتاښه کوي
ده په دې خفه څپونوال دوست محمد شينواري په خپله سريزه
کښي بيکي -

په کلاسيکي ادب کښي صديق د لوړې پوړۍ شاعر د په
اشعارو کښي ئې ډېر داسې غزلې شته چي په نازک خيالي کښي د حميد
او شېد شاعر او ښوول دي د مثال د پاره د ديوان په غزل
۱۰۹، ۳۰۹ کتله شي نو صديق باندې د خوشحال رنگ زيات ښه

شي صديق دتوري مېړني توب شجاعت مېړن شاعردے لکه وايي

مېړني په مېړني توب سره ياد مېړني

د نامردو کله شوک وايي سندرې

د زمري نامه پرې کېږد د زمري ده

خوان به ځان کاندې دتور وپه مېړني غوڅ

څنگه چې اروا بناد جيني او اروا بناد دوست محمد شيناري وييلي

دې چې صديق د تصوف او سلوک نه اشنا وو صوفي شاعر هم

وو بولسته کښې مونږ گورو چې صديق واقعي د تصوف او سلوک

د وروڼو نه تېر شوي وو دهغه صوفيانه شاعري که اوکته شي نو د

شعرونو نه معلومېږي چې صديق مريدې تصوف هم کړي وو يعني صديق

د يو کامل پير نه بيعت هم کړي وو او مريدې ې اختيار کړي وه

لکه دا لانديني شعرونه مونږ ته ښايي -

هر چا وته ځوابه ترې شکر دي

د صديق وېل د پير له برکته

د مريد تعظيم د پير عزت طلب دے

د استاد طلب نه ې مردوده

تساي قباحه د وي که باور کړه

چې مريد د خپله پيره شي مردود

او دغه شان د ديوان په صفحه ۲۵۰ وايي -

چي ثابت په شريعت شي
 نو سالک د حقيقت شي
 د توحيد د يوه کس په بله
 چي روان په طريقت شي
 بې پرواه به د فتن کوي
 چي د پير په معرفت شي
 د تلقين ذکر حاصل کړه
 چي مشغول په محبت شي

ددې شعرونه معلومېږي چي صديق د صوفيت او د تصوف
 درجو - منازل د پير او مريد او اډونه پوره پوره واقف
 دے او په تصوف کښي د يو استاد حيثيت لري هغه ځکه چې د
 صديق پلار فقير جميل ميان هم يو ستر روحاني مقام لرلو او د
 جذب و مال په مستي کښي ست د لويې الله په معرفت او د
 حق رڼا موندلو د پاره سرگودانه وو او د شريعت او طريقت
 نه پوره پوره خبر وو په دغه وجه صديق هم د دغه مکتب
 طالب علم وو او په دغه مکتب کښي نکه د پلار لور مقام لرلو.
 ددې دومره تفصيلي بحث نه پس موږ ته معلومه شوه چې
 صديق گمنام نه دے سوانح يې معلوم شو صديق خپک دے
 د خوشحال بابا دسکه رور جميل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 د دغه زمانې دے د خوشحال بابا د شعرونو رنگ پورې اثر انداز

دے - دھوشحال دوقت دجکړې ستائنه ئې کړې ځپله علاقه او
 کله ئې ځويه او نوبار بشپړ دے - او دځورې کړکې ئې ستايلي
 دي و مغلوب ئې ويلي دي دھوشحال بابا په شان ئې د
 مېړستوب بهادري شجاعت ستاينې کړي - او څنگه چې ئې دتړه
 د اېمل خان او دريا خان سره د حقوي د مېړستوب په وجه مينه
 ده نو دغه شان ئې د اېمل خان - دريا خان او خپل تړه
 دھوشحال خان سره ځپله مينه ښکاره کړي - د تصوف د مختلفو
 منازلو او درجونو واقف او ددغه مکتب استاد کامل دے او
 موفيانه اشعارې هم ويلي څرکه ئې خټکواله ده که چرې د
 بل خاندان سره ئې تعلق وے نو په ديوان به ئې د بل چا
 رنگ زيات وو خو معلومېږي چې د خپل تړه په وجه ئې
 په شعرونو د حقوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه ئې د
 تصوف رنگ ددې ټولو شواهدونه معلوم شوه چې صديق
 د جمال خان رحيم بيگ فقير بابا زوي دے دھوشحال بابا وراره
 دے (ودا صاحب ديوان شاعر صديق دے وېده مرغه د دوي
 د پلار حالات لايه تيار کړي دي نو په تېره تېره ئې د زوي
 حالات دا وه د صديق متعلق د راقم راځي او څېړنه يوي
 الله دې اوکړي چې نور تحقيق پرې وشي او نور معلومات
 را برسېده شي -

کتابونه

- ۱- هېوادمنزل لپه دهند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودوس شاه ميان شجرې لب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل چشمنې اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفېسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۳ء
- ۴- نوح محمد ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۵- د صديق ديوان د شينواري دوست محمد سرېزه شخړه د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفرازان تاريخ خټک حميده پرېس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پرېس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبې عبدالحی پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرقع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنې ډېر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - د کوم ځای دے - د چاڅه دے - د کومې زمانې دے - د یو څو سوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پیدا کېږي نو زموږ لیکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار پس نو چې د څېړنې د کتابونو پانې ډکول پکار دي - څېړنې د کوم نور د علم ټکي پرې بیا اډانه کوي - ځایي د پاره بیا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي توکه لیکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو لیکوالو تحقیقونو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته او لیکم نو بیا که زه د خپل تحقیق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې د کوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلی دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو یو خطي مجموعه ده - یو انگرېز محقق پادري هیوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم یو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
ليکي -

دچمن بي نظير د شعر د شاعر په باره کښي يو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهيم
شاه وي حکه چي دي د کليد افغاني د تدوين
د زمانې د شاعر او لسي شاعر وو او د
فياض کيسه چي په کليد افغاني کښي راغلي ده
ده تکميل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کښي نور حقه معلومات چاته هم نشته - (۱)
ستر محقق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهيم باره کښي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۹۳ باندې ليکي -

داقم المحروف د محمد افضل رضا ته پټ ستوري د
تحقيق په لړ کښي د محمد ابراهيم د لاس ليکي د
انون قاسم فوائد الشريعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کښي موجود دے
په آخر کښي ليکلي دي
"محمد ابراهيم متوطن خټک مصري باندې"

پادري هيوز کليد افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوسر کله چي صفي الله ختيک د باندې ملا د مصري
باندې نوښار تحصيل وو نو کيد ۷ شي چي ابراهيم
خه ورځي په مصري باندې کني هم تېرې کړې وې
او حکه چي صفي الله ختيک په تېر وشوؤ عالمانو
کني ذکر هم اوکړو -

د ابراهيم باره کني د افسل رشاد د وېشانته پس صفوي د ستر
محقق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني هېک هم په دې کتاب کني
هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي -

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
مشهور بزرگ پير پر نده هېک په اولاد کني يو
ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبي
د پخواني طرز اسلوب په ليکونکو کني د موزوني
طلقي شاعر او اديب تېر شوه د -

په بل حله کني هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پټ ستوري کتاب
پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر هېک يکي -
او د ابراهيم د ليکلو طرز د اخون دروېزه د سېک
په سپړوي کني د هره کله چي صفي الله ختيک
په مياشت د صفر المظفر ۱۲۴۳ کني د ده ذکر د
تېر و شوؤ عالمانو په حيث سره کړې د د
او د ميان هېک محمد عمر د شمس زوي عېبدالله
ميان گل د خپل کتاب هفت پېرکړ په دېاچه

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حقرت
مياں کال په ۱۳۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
وېلې شي چي حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رحمايې د بل کتاب
د "پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۴۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدونکې وو - د پير پر بنده
هېب په اولاد کښې وو د ۱۳۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېف الملوک
قيصې هم يکلي دي - قلبي ذخيره ئې په
قبر کي کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ئې
کلید افغاني کښې نقل کړې شوه دے - غزل ئې
د پښتو د قديم غزل ټولې خوږې لري ټوټوړې
غزلې ئې راقم الحروف "پټ سوري" کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحې جبيي
هېب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سره نوننگ بنون کال ۱۹۸۲، صفحه ۵۰
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چي په

گمناوړ کښې مړ دے - حالات او دیوانې ته
 دے پاتې دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
 غزل تردې وخته ژوندے پاتې دے او دے
 موږ د هغې په وجه دیوښته شاعر په
 جث پېژنو -

۵

چې د عشق سودا په سر کې م کله مړ دیم
 سر پر بکړې په میدان کې د عشق فرد دیم
 د عشق نوم ځکه په ما باندې سې شے
 و چې شونې ونډې سترگې کونه زرد دیم
 د یادداشت بھر به بیا موم امید دے
 لکه تن چې شغول شوے په یاد کو دیم
 که مې سر او مال د یار په مینه لار شي
 خدا ئے دې نه کړه که پورې کوم یا پرې سو دیم
 تعلق هسې مې دواړه پسې شا کړه
 جریده د عشق په لار کې روان فرد دیم
 دامن واخله چرې کور اوده نه شي
 خسته پروت د یار په در کې لکه گرد دیم
 بې دردان د عشق له سوزه خبر نه شو
 بوا هم ځکه منت بار د اهل درد دیم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد ملزلي هم د ابراهيم باره
کښې يکي -

ابراهيم از شعري قديم پښتو است پادري هيوه غزل ابراهيم
دا د چمن په نظر رږگيد افغاني مخب کرده ابراهيم غوليات
عشقي سرود تذکړه نوياس، پښتو شعر و شرح حال ويدا
فصط کرده اند از دوست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خېړنه شول
ابراهيم خکه منت باد د اهل درد یم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محقيتو د تاريخ په رڼا
خه پر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندې پر شان
سومې کار دے او چې په اختصار ې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول محقيتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي ښاغلي افضل رفا هېب په يو ځای کښې
يکي چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري بانډې
نوبار وسېدونکې دے او په بل ځای کښې د اشرهېب په وېنا

۵. زلمي هېواد من فرهنگ زبان و ادبيات پښتو چاپ وزارت
تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے ڇي د سوات د پير پرنڊا، اولاد کڻي دے او هم هغه غزل
څي يکي کوم ڇي جيني هب يکله دے -

البته ارواښاد جيني هب په گننامه شاعرانو کڻي اچولے
دے او هغوي ته څي حالات نه دي معلوم دهغوي دا ليک د
قدر وړ دے -

دا ځي څي بز د خپل نظر په تله ووتلو هر چاته
حق حاصل دے څي خبر نه اوکړي زه څېړند وال نه يم خو
دلته د ابراهيم باره کڻي د خپلو معلوماتو په رڼا کڻي خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يک ته حتمي نه واييم - دلته راقم الحروف د
تېر شوي ليک او تحقيق په رڼا کڻي څه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيره کړي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کڻي
خپله خبر نه پېش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگلشن بي تمثيل کڻي څي دميان
انځور کاځېل تاليف دې کڻي ذکر هم شته ميان انځور کاځېل کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ کڻي ليکله دے او په دې کڻي درځوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم څي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغېره، تر وخته وو -

خبر نه څي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېر چل حالات او دننډې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سې نه څي
بي توکله بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانډې راقم الحروف

چې کومه نظريه د ابراهيم باره کښې پېش کوي هغه به ډېره درجه
شوي شهادتونو په تله تلي او پېش کوي به چې -
مياں انجمن چې د کومو شاعرانو نو ذکر په خپل کتاب کښې کړے
دے نو ابراهيم چې د کومو شاعرانو په زمانه کښې اېښولے دے د
ده غزل د کومو شاعرانو د وخت سره قافيو ردیفونو سره سمون خوري
نوددي نه معلومه شي چې دے د هغه وخت شاعر دے نو د سوچ
په موخه ته يو لار اوښايي زموږ رهنمايي به وکړي او بيا به موږ په
دغه لارځپل مرام ته تگ کوو دغه زمانې په شاعرانو کښې خوشحال بابا
هم ياد شوے دے پښتو ادب باندې دده او د دوي د خاندان لوي
احسان دے - خوشحال بابا نه راواخله زامن - نسي کوسي چې هم
د پښتو ادب خدمت کوي لگيا دي - او پښتو ادب ته وره ورکوي -
دغه شان د خوشحال بابا مشر روړ چې په جمال خان - جميل خان
خواجہ جمال الدين نومونو باندې په مختلفو موقعو ياد شوے
هغه هم لکه د خپل روړ د توري او قلم خاوند و او په ادبي ميدان کښې
د خپل روړ خوشحال بابا ته روستونه و و خو بس صرف فرق دا وو چې جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لارځپله کړې ددې هر بابو د جمال بابا شاعري
هم کله د شاعرۍ باره کښې افضل رضا مېر پټا سوري نوې کتاب او د افغانستان نوميالي
اوسنۍ ليکوال عبداللہ خدا شکار بختاڼي په پښتانه شعراء پنجم
ټوک کښې په روښنو صفحو کښې د کومو سره کړے دے - د دوي خطي نسخې د تذکره
الاولياء او نور محمدية په نومونو په فارسي ژبه کښې ليکلې په

پښتو اکېډمي پېښور کېنې پرې دي دغه شان الرشيف سټي
افغانستان کېنې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
وس هغوي د مناقب شيخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما ددې
مطلب ددے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېنې
د چانه روستو نه دے دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - لکه د جمال خان بابا
زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
ديوان چې دکابل نه د "ديوان صديق" په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېنې څوک
دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
خان بابا زوي دے لکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دلته به
زه د خپل گران مشي ميان فردوس شاه فقير خپل دمرب شوې شجر
نسب نه خواله ورکړم -

د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
زامن وو يه هغه بيبيانو کېنې دي بي رابعې
چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
چې نومونه ئې په دې رنگ دي -

۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عتاق ۵- محمد صالح (۳)

۳- فقير خپل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل

ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشمنی اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

۱۲۔ وڻن ۽ ٻوٽن جي دغه شاعري جي ذڪر تي ٻه ڇهن جي عدول وٺڻ
 جي تمثيل ميان اڻڄاڻ ۽ اوکيد افغاني ڪنهن پادري شيرز ڪري
 دے گمنامہ نه دے گمنامہ حُڪم دے ڇي ڇا تحقيق نه دے ڪري د
 فقير جيل بگ جال خان زوي دے حُڪم ۽ هم به دغه ڪتاب ڪنهن د
 يوي زماني د شاعرانويہ قطار ڪنهن ٺاهي ڪري دے۔

د غه شان ښاغلی افضل رښایې یې چې هغه د مصري بانډې
متوطن خټک چې د تحصیل نوښار یو کلی دے اوسېدونکې وو د مصري
بانډې لږ بدل و وقوع مصري بانډه په اکوړې کې د سیند په غاړه
ده بېلکه د اهم د وېشلې شي چې اکوړې او مصري بانډه کې فرق
نه وو بېلکه هرکله چې سیند یعنی اباسین خپل رخ بدل کړ نو
مصري بانډې یې جدا کړه اشرف خان هجوي هم دا په خپلو شعرونو
کې په تاحت هم یاد کړې ده د جمال خان اولاد په پشمې - اکوړې
نحال پوره - نظام پور - شېدو او د غه شان په نورو خواو شا
کلو کې آباد دے - د اهم یو ثبوت دے شي چې ابراهیم بابا
په مصري بانډه کې سکونت اختیار کړی وي ځکه چې مصري بانډه
او د غه ټول نزدې خواو شا کلي خود هغوی ملکیت او جا پېداوو
دلته به زه د ثبوت په توګه د ارواښاد ستر محقق عبدالحیة
اثر افغانې ښې یو بیک ته د دوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوی په
غیل یو مضمون چې سرخط یې "اخلاقاً نه" دے کې یې -

افضل خان دا ذکر نہ کوی چي محمد استغی۔ محمد ابراہیم
و محمد صدیق کثران روایت ہم دہ دہلا محمد اشرف خان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
کښې د فقير ابراهيم پشتمې "سهروردي يو غزل
داوړم -

چې د عشق سودا په سرکېم کله مړدیم
سر پرېکړه په ميدان کښې لکه مړدیم
چې دردان د عشق له سوزه خبر نه شو
ابراهيم حکم منته يار د اهل درد یم (۴)

هغوي يکې په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
لار کښې روان مړدیم دا بنايې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
وو چې د فنايې الله مرتبه ده چرته د مقام فرديت خاوند ابراهيم
او چرته د افضل خان پلار محمد اشرف خان هجري بکن افضل خان
چې ذکر نه کوي -

دا ووداثر صېب يک - دلته کښې اثر صېب هم ددغه ابراهيم
بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
رسېدے وي چې هغه محکېنې تحقيق سېي نه وو بلکه هرکله چې
هغوي ته معلومه شوه چې د جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
او د مصري باندې او سپدونکې دے نو درې نه معلومه شوه چې
دا ابراهيم د جمال خان بابا زوی دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

م - خوشحال ريويو شماره ۱ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربيت كړې او وخت په وخت ې زامن هم سچاده
نشين پاتې شوي او د تصوف، سلوك، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري ې هم د تصوف په رنگ كېپي رنگ ده لكه په يو غزل كېي وايي

چې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بېرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فتوي زه كړم
د غافلو په غزا كې ځي رو رو
ښوك غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
ښوك فاخته غوندې ندرې كه په كو كو
بي افتابه زړه چا ليدې نه ده
ښكاره وي د غو په مخ سره يو يو
د ستا مخ زما د سترگو منظرگاه ده
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بي دردان به اهل درد نه شي براهيمه
مېرې زړې كه په سل خله كړې فو فو (ه)

د عبدالقادر خان خټک يو غزل هم په دې قافيه باندې ليکلی شوی دی.

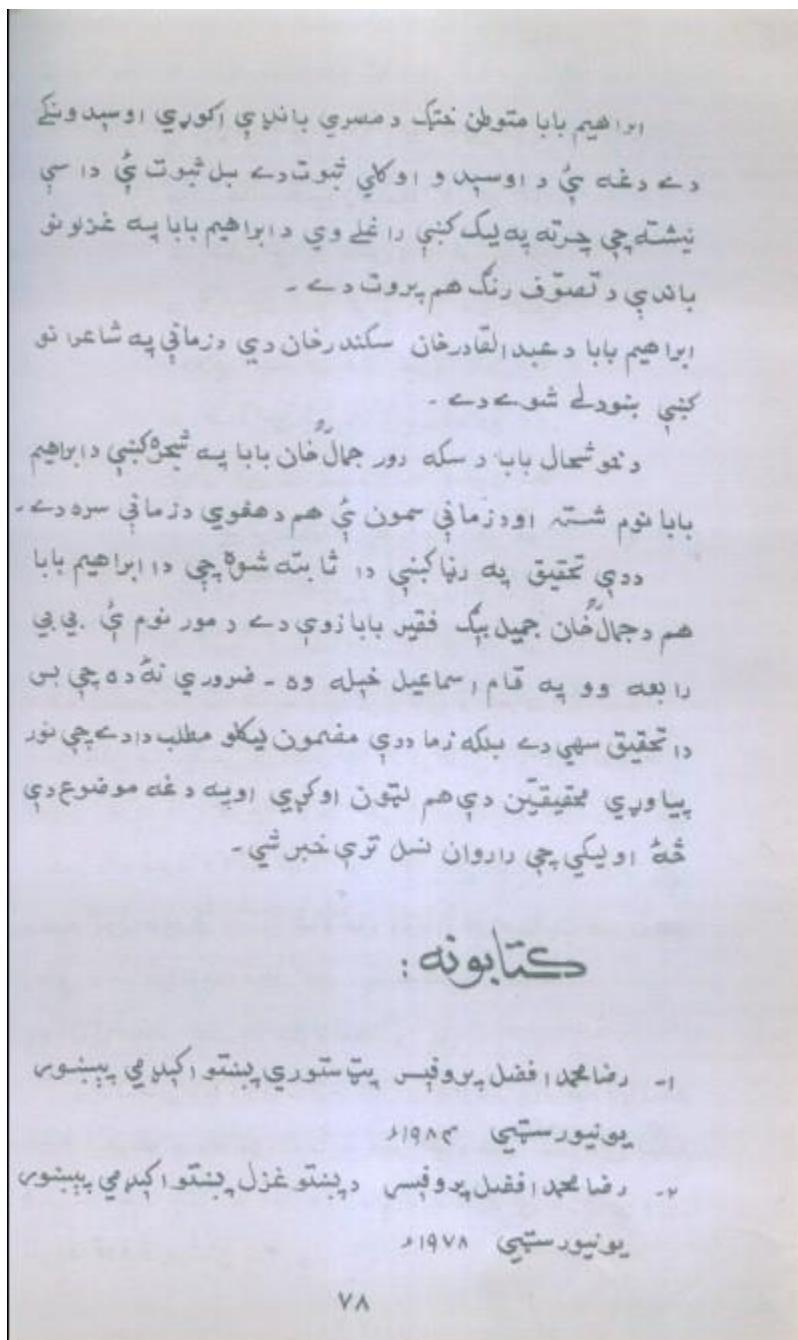
۵۔ رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چاموند لے دے نارې وهي هو هو
 ٹوک طالبِ حنې پستنه کا کو کو
 عريشان جي پرستش کا له فوشيا نو
 فرشان هم پسي کوجي په سو سو
 ددوئي خبرې مہ کوہ مطربه
 په فمہ کني يويو وايہ نه دو دو
 چي راغلے له عدم دے وجود ته
 اواز يوتربلہ کا چي به ٹو ٹو
 دتوافي شاهين ياغي شورايہ نہ شي
 کہ فریاد عبدالقادر لاندی قوقو

د عبدالقادر خان بابا هم په دې غزل کېنې د تصوف رنگ دے -
دغه شان په چمن ږي نظير کېنې د نوشحال بابا عبدالقادر خان
ختک، اشرف خان هجري، کامگار خټک، سعيد بابا سکندر خان خټک
وغېره وغېره دهغه شاعرانوغزلې ليکلي شوي دي کوم ږي
دغه ټول ديوي زماني شاعرانوا وو۔ او ابراهيم بابا هم ددغه
زماني د شاعرانوپه قطار کېنې اړول شوي دے -
په ټول تفصيلي بحث به لنډيز نظر واچو -

و جمال خان بابا و وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ ۵۵ - د براهيم بابا زمانه ۱۲۰۰ هـ يکله شوې ده خودا زمانه نظر کښې د عبدالقادر خان خټک همزوله کم وېش د ۱۱۴۲ هـ زمانې د ۵۲ هـ ځکه چې غزې ې ديو بديه قافيه يوشان نښکاري -

- ۳- ښوونځي پادري کليد افغاني د څېړندويي عبداللہ خدا مکار
ننځاني په سرزده کابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوښتوال ريوي شماره ۱ پښتو اکېمي پېښور يونيورسټي کال ۱۹۸۳
- ۵- صېواد مل زلمی فرهنگ زبان و ادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه کابل ۱۹۷۷
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مډونه و مړته انوار الحق
سيد يونيورسټي بک اېجنسي خېلو بازار پېښور
- ۷- جيبی عبدالحي پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسټي بک
اېجنسي خېلو بازار پېښور -
- ۸- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل اېجنس اتحاد
جمال خېل پشمني اکوړه خټک سټېر ۱۹۹۱ -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زمونږ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېنې دېر لوستي شاعران - ادیبان - عالمان سپړشوي دي چې ځني ټيکاره دي او ځني اوس هم په تیارو کېنې پټ دي را برسېره کول غواړي. خو د دغه خلقو د علم خزانې زمونږ د ناپوهۍ په وجه ورځ په ورځ ګردونو کېنې پټې دي او زمونږ د دغه خلقو د علم خزانې نه مخرومه پاتې کېږي و زمونږ د د پښتنو په سیمه کېنې اوس هم داسې لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کېنې د د لویو لویو شاعرانو ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېنې خوندي پراته دي او د دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نېشه او د دغه ناپوهۍ په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم ورکو کېنې شمار لې شي چې زمونږ د پاره دېر لوستي زیان دے که چېرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د رادوان وخت تل به ترې دېر څه زده کړي - ولې چې د دغه نوموړو پوهانو د علم په وجه نه صرف زمونږ د علم درناوه منور شو بلکه رادوان نسل به هم په دغه لار خپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شته چې دهغوي غواړي
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړي شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم وړکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گودونه سندم او دهغوي ورک
قلمي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کېنې نوې اضافه وشي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے يانې چې اول په دې رڼا
واچو وچې دوي څوک دې دکوم ځای دې په کومه زمانه کېنې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې پيلوو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلمي آثارو په رڼا کېنې او بله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کېنې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختکو کېنې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کېنې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې د سختو
رياضتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا رابک مېب (د دې زامن دوچې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کيسرگل معروف به کاکا صاحب ۲۔ حضرت حيات بابا
۳۔ حضرت شيخ عفان بابا

دو ڀي ڀه تائيد ڪئي ۽ حضرت کيسرگل بابا (کاکا صاحب) د ڏوي
حضرت حليم گل بابا کتاب مقامات قطبيه و مقالات قدسيه ڇي ميان
مهتد الله کاکا خيل ڀه فارسي ژبه ڪئي چاپ ڪري او ڀه اردو ڪئي ترجمه
ڀي اروا بنساده اوزار قوثر ڪري ده ڀه صفحه ۲۳۶ باند ڀي ڪي
حضرت صاحب ڪي دو ڀيائي ٿي ۽ اردو ڏنل صاحبان
ولايت ٿي ۽ ايک حيات خان صاحب ۽ اردو سر شيخ عفان ٿي
جو ڪه شيخ جي ڪي گذر ڪي نزديڪ دفن ڀي.

ترجمه :- د کاکا صاحب دوه روڻه وو او دواڻه د ولايت
خاوندان وو د ٿوم حيات خان او د ٻيٽ شيخ عفان
نوميد وچچ د شيخ جي (کاکا صاحب گنبد سره نزدي ڀي شيخ
ڏي -

دغه شان تاريخ موضع د افضل خان خٽڪ ڪئي هم دغه ذڪر
شوي او ستر تحقيق اروا بنساده سرفراز خان عقاب خٽڪ هم ڀه خيل
کتابچو :- کاکا صاحب "ڪئي ڀه صفحه ۲۹ ڪي -
کاکا صاحب ڪي دو ڀيائي ٿي ۽ ايک کانام حيات خان او
دوسري کانام شيخ عفان -

ترجمه :- د کاکا صاحب دوه روڻه وو ديو نوم حيات خان او
د ٻيل شيخ عفان وو -
دغه کتابچي کاکا صاحب "ڀه صفحه ۳۰ د مناقب شيخ رحيمڪار

د ميان شمس الدين کاکاخېل (قلمي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

دده دوه دونه په ځان

حيات خان او شېخ عفا

د بهادر بابا زابک صېب د دې زامنو د اولاد سلسله په دې
دول ده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکاخېل ميان ګان وايي او د حيات
خان او شېخ عفا اولاد ته ابک خېل ميان ګان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران ادیبان تېرشوي او
اوس هم شته زموږ د دې مقالې دا نوم وروکې شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان ګانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان ګانو کښې خدايې بڼېلې ميان
سپېد رسول رستا شاعر - ادیب محقق - عالم تېرشوې ابک
خېل ميان ګان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شجره نسب چې راقم دهغوي د غمسي مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
خوپ روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کړي او مننه چې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبداللّٰه بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لا ثق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفا بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتلنگ کلي په اوډيگروم کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ټي ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر ور عبد الجليل نومېد وچي په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبد الواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ټي د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ټي د
اولاد سلسله جاري ده چي اوس هم په کاتلنگ کښي د اېک خېلو مياں
کامو په نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه پياښي
وي - مياں غلام صديق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ټي د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
ټي غلام صديق ډېر ښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صديق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسمې او شوار لسمې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چي په هغه شاعرانو کښي د يوشو نومونه دارنگه دي
غلام صديق په خپله چي په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خير - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چي د غلام
صديق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - دا خو وو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځائے ځاښې - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمي آثار

مياں محمد سعيد دديارلسي هجري يونوم وروځه
 خوب ترقي شاعر او عالم ووچ په سعيد تخلص سره ې شعر ويلي
 د دوي په قلمي آثارو كښي ېې كوم قلمي آثار په لاس راغلي
 دا آثار په پښتو ادب كښي د يونوي باب (ضافه لري) هغه خطي
 آثار په داسه رنځه دي -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 د دې آثارو تفصيلي ذكر په داسه ډول دے

۱- فتح العراق :

دا د مياں محمد سعيد د لاس ليكله شوې خطي پښتو منظومه
 نسخه ده چې دراقم سره په كتب خانه كښي خوندي ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸ كښي په لاس راغلي په دې كتاب كښي مياں محمد سعيد
 د زقوم يادشاه د جنگ قيصه په ډېر تفصيل سره بيان كړې ده او
 په دغه مناسبت سره ې ورته نوم "فتح العراق" ايښودے -
 دلته دا خبره يادول پكار دي چې د "جنگنامه زقوم" په نوم يو وره
 كتابچه چې ۱۷ مخونه لري په هندو پرېس د هلي كښي چاپ شوې دې
 نسخې مؤلف "امير" نومېږي او بېله نسخه د محمد ابراهيم د زقوم
 ياد ... په قيصه نومېږي په خطي شكل كښي پښتو اوسني پښتو
 يونيورسټي او د افغانستان د ستر محقق گوان زلمي هېوادل
 صېب په كتب خانه كښي موجوده او د مياں محمد سعيد دا جنگنامه

زقوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کېنې ليکلې شوې دے
 په حجم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ ټي روپړي دے ژبه ټي ختيځي ده په
 قطع ۲۵×۱۴ سنډي ميټر دے خط ټي نستعليق دے په قوره سياهي
 ليکلې شوې دے يوڅو مخونه ټي په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
 د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حکايت - مناجات - نعت - مناجات -
 صفت چهار يار - بيان مودش زمان و حالات جهان - حکايت - سبب
 تاليف کتاب - بيان حالات خود " ليک دي ورپسې د (۴۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
 پورې د زقوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلې ده او په
 آخر کې خاتمه په عنوان " نبي الخاتمه کتاب و تاريخ " سره کېږي ده د کتاب
 په باب " سبب تاليف الکتاب و بيان حالات خود " او د کتاب د ليکلو وجه
 ليکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۱۷ مې مې مېرم الحرام
 ۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشر ور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
 گوداب ملک ننگرهار کېنې د ډاکوانو د لاسه شهيد کړے شول که ليکي -

په مقام کېنې د ډکي غلو مفسدانو

دے شهيد کړ و احوال واورئ اے يارانو

د خپل روږ په غم کېنې غمجن شو او د ډېره غمه او دکورنۍ و اقتصاد
 مشکلاتو له سببه بهندوستان ته په سفر لاړ و په دې سفر کېنې د
 زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
 دغه مشکلاتو حالات ټي دراقم سره دهغوي د لاس ليکلې ليک په
 فارسي کېنې چې خپل عزيز ته ټي دهندوستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
 کېنې په تفصيل سره ليکلي او په کتاب فتح العراق کېنې هم دسې حالات

يکي رص ۳۷)

هي ڪله ڇي را غله دوار پيلو تخته
ماوے راشه ددي ڇيل ملڪه و تخته
سفر و ڪره ڪوندا ڏي داشه آسان
په سفر باندا ڇي ور ڪپي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور ڇه
برابر په دغه ڪاڍي ڪپي د اور ڇه
نوروان شدم ڪوره هغه آنه
شوپه زره ڪپي ڇي بنه نيت دهند و شا
لازم شڪته ڪوز دکن ان ويرا ساهه
په فراق فراق ڪپي تل په غم ڪپي ڇاڙه
نه ڇي يار نه ڇي ڇوڪ دوست دلاري مل وو
يڪ تنهار ما په زره دغه غوبل وو

د ڪتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ يکي -

خاص پور شو ڇي د ڪتاب ڇي د پاره
ملڪ دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور ڇي ڇان شغولو جو ڇي ڪتاب ڪپ
د ڪتاب ڇي د غز ا په يوباب ڪپ
ورسره هم شته دے ڇي ڇي ڇي نور ڇي
د عبت اونصحت ڪه ڇي ڪوري

د ڪتاب دنوم باره ڪپي يکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
 په فارسي کښې دغه نوم لري اوراق بيا
 د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
 اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
 چې خالق د ازق جبار خير عليم دے
 چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ هُوَ حَاجِبٌ يَهُ وَزِيرٌ
 چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسم
 چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے د اېمه
 د نړۍ قوم قيصه په هغه د آغاز د استان جنگ بادشاه د قوم کښه
 محمد درېس او رفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي.
 اى قلمه راشه بيا وکړه تحرير
 تحرير هسې چې ملک کوي واره منير
 د مخزن د فارسي شه پښتو سنج
 په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
 که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
 په د عاکښې به هم ياد کړه ما يارانو
 هسې نقل د ناقل نه د فارس دے
 هغه څوک چې بيا د دې قيصې وارث دے
 هغه کاندې په دارنگ واوره ته بيان
 مايدلے دا بيان دے هسې شان

چي حضرت په مدينه کښي يو ورځ ناست وو
 دېر مجلس ورسره ناست په چپ وراست وو
 هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
 لارځومني لکه ستوري د آسمان
 دېر اصحاب وو ورسره موره هم نشين
 په دې ميان دغه فرمان درې متين
 چېدا ئيل دغه په حکم دستار بيا
 شو په مخکښي د حضرت نبي مختار بيا
 چېدا ئيل وې يا رسول اصلوات دے
 دا صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
 بيا ئي هسې فرما ئيلي دي رسول
 اے په نند د خدا ئې دهربني قبول
 د عراق په طرف درومد روانېږه
 حکم دغه دے يودم جعطيگه
 د عراق په نواحي يو قلا ده
 د کفار تن په هغه ځاي غوغا ده
 او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
 او بادشاه په کښي ښکاره وائېم زعيم
 دے په ټولو کافرانو دے سردار
 د عراق په ملک کښي حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل لشکر
رب به درکړه درسته فتح هم تفر
د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې پټ سره
پاڅې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذاب
هم سره د قبول امت د پاک حضرت
کوږه داخل موجدله واړه په جنت
او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
دارنگه شعريکي -

زړه مې بند د غمونو په زخیر خلقه
نورې وکړه سې رنگ یو تدبیر خلقه
دا قلم او سیاځي هم کاغذ درې واړه خلقه
ما کړل جمع سره دوی کورې هم غاړه خلقه
نورې دا احوال تحریر کړو دې د پاره خلقه
کونډ یاد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
یوډ عاکه ماته وکړې د خلاصه خلقه
پچې زه شم خلاص هم د غمونو د اسواځه خلقه

رب به درکړه عوضونه ې پایانه خلقه
زه دا سوال کوم هې درحمانه خلقه

بل تاريخ وودرجب المرجب اوليستم خلقه
هم سنه د هجره هـي نويشتم خلقه
ديارلس سوه پي دپا دپاسه ديارلس نور خلقه
داسنه وه چي كاغد شولته تور خلقه
په تور خنجل كښي د بنگال دملك آسام
نن ماسعيد كولو كتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

ميان محمد سعيد د كتاب فتح العراق په آخر كښي د (۱۸۰) مخ نه
تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط كښي په
خپل لاس په قطع ۲۵۷۱۷ سنډي ميټر په قوش سياهي سره منظومه
پښتو كښي سفرنامه بنگال په عنوان

دربيان احوالات سفر ملك بنگال و آسام بنگال

و از كيفيت احوالات ملك آسام

لاندې ليكلي په كوم وخت چو د دكن - آسام - بنگال - كلته كښي د
خپل كښي نه لوي وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
سره كوي -

اے قلمه راشه بيا زما دم ساز شه
تر دخپل كوكه اوچت په دې آواز شه
سر كړه ښكته په دې كورد خپل دوات كښي
دا حالات د آسام ښكل كړه په ابيات كښي

ته به ملک ته څه تحفه یوسي دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاڼی هائ نه

بنګال ته دتلو سبب داسې یکی

چې کارونه دتقدیر ټول دحکمت دي
څوک خبر خلقه ددروشي په حقیقت دي
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
دخپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک ډې غم دخپل بستر دپاسه خوب کړه
څوک داهې سرګودان گوځي آشوب کړه
دګردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندې یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالي !
رادوان شوم دخپل ملک بحالي !
برابر دا خل په بنار د کلکتي شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وایلی شوم
دپراشنا مې لړل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکتي دیو جماعت باره کېنې یکی -

خاص په شهر د کلکتي کېنې جماعت دے
چې جوړي مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه په ښاري سترگ مرمړ ده
 د مسجد د پاسه بيا مدرسه بېر ده
 خوږ نډي يو عجيب منقشو ساز ده
 صد دخت په هغه شنه چي استاذ ده
 دغه شان د جماعت هر بناست يې په ښاري ستايله او په يود پر
 ښکلي انداز ښکي يې د جماعت نقشه زمونږ مخکښي پېش کړي
 په دې سفرنامه ښکي يو غزل بمحل عنوان لاندې ليکي چي يوڅو
 شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلې
 سکه څوک چي په خړسور وي شرمېدلې
 خداي دې ننگه په ذلت د سوال اخښه څوک
 لکه ماچرتنه پرې نغوچم نه کله
 د اُميد کچکول په لاس هرځای ويلار يم
 داسي ورنيشته چي زه نه ېم ور غلې
 په وطن د ښکاري ښکي مسافر شوم
 په هېواد شورانه پاتې کور او کله
 د سفرنامې په آخر ښکي د اېست ليکدې
 که يو اڅي په چا پېښ چرتنه زمره شي
 غټې صورت به ې وي پرته نه تره شي
 په پښتو ادب ښکي ورپې سفرنامه منظومه د خوشحال بابا
 سوات نامه ده او بيا ورپې ميان محمد سعيد ته د اعرار

حاصل دے چې په ديارلسمه هجري کښې ېې منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال د ملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کېنې د خوشحال بابا د منظومې سفرنامې نه پس د سفرنامې
دوهم جيت لري چې د پښتو ادب سره علاقه لرونکو د پاره د نوي معنوماني په طور
پېش کېږي د پښتو ژبې دا نوم وروکې لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوه او د کاتلنک کلي په لويه هديره کېنې خاورو
ته سپارل شوه لوي خداي دې جنونه نصيب کړي امين دا دو
نوم ورکې شاعر- عالم ميان محمد سعيد چې ما د تيارونه رڼا ته کسيم
هيله لوم چې پوهان به پرې نو، هم خه د قلم لاندې راوړي-

کتابونه:

- ۱- محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخړه يک در
۱۳۱۳ هـ درکتابخانه ميان وکیل شاه قیصر خیل ساو لهوېر (مردان)
- ۲- هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو (فارسي) مطبوعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء
- ۳- رفيع حبيب الله پښتو پښانکه پښتو ټولنه دولتي مطبوعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴- عتاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۴ء
- ۵- حلیم گل شېخ - مقامات قطبيه و مقالات قدسيه (فارسي) جلد
پرېتنګ پريس دهلي ۱۳۱۸ هـ
- ۶- خټک افضل خان تاريخ مرقع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي يک (پښتو) خپل بازار پېښور-

٢- پښتو مجله د پښتو اکېډمۍ پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰م

نه ترجون (۱۹۹۱م پورې)

۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پرېس

پشاور ۱۹۷۵م

۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید

در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجره نب ایک خیل میان

خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -

۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا

نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مردان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي
چې په هغې کې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي
دغه شان په پښتو ژبه کې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې
لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې
کې د سترنگيال شاعر - عالم او حکيم د خوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن
لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کې د طب روښنه کتاب گڼل شي -
په دې کې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي
لکه د مثال په توگه د طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقوي الحق
سلاخېل مطبوعه خوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي
کال ۱۹۸۵ د په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښه سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقيقه شي
پرو د سترگو عقيقه شي
حنا داخله ښه ئي آس کا
ته ئي پور په سرپاس کا
ستا صحت به وو شي گوره
ته ئي پورې کړه اے دوره

دغه شان د محمد صدیق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
 ذکرې په خپل مقالاتي کتاب د کوک کښې چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
 ۱۹۹۷ء په صفحه ۴۳ کې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکله شوې ده -
 او بله قلبي نسخه د خوب د بي شاعر - يکوال محترم رومان ساغر
 د کوهاټ سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
 کښې د بيمارو حالات او بيا علاج ښودل شوي دے ښکته د رومان
 ساغر يو مقاله "صديق څوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
 پېښور اکټوبر ۱۹۹۰ء کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
 د شروع کېدو نه يو شعر ليکله چې دلته ې راخلم -

د حاجي عبداللہ زويه

اے صديقه! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
 دليل العيل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالعليم اثر
 افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي اپرېل ۱۹۶۳ء په
 صفحه ۵۲ باندې داسې معرفي کړې ده -

"معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتي بحر

په مثنوي کښې ليکله دے - ددې کتاب "دليل العيل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ مخونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوي دے او د

خټکو د علاقې د موضع تنګارو د میاں بازگل ولد خرم شاه
 فقیر خېل په دریعه پښتو اکېږي پېښور ته را سپړلې دے
 یو بل منظوم طبی کتاب "شافع الامراض" په درې میاشتیزه مجله پښتو
 سنگوان مولانا عبدالقادر اکوبر، نومبر، دسمبر ۱۹۵۹ چاپ د پښتو اکېږي
 پېښور یونیورسټی کې په صفحه ۱۴۱ زمونږ قلمي نسخې "د مراد
 شنواری مقاله کې معرفي کړې شوې - دا کتاب دریاست سوات
 د توتالې کلي ملا بازگل د عذری او فارسی ژبې د طبی کتابونو ته
 په پښتو کې منظوم ترجمه کړې دے - په دې کتاب کې مختلف
 بابونه دي په هر باب کې درنځ علامات او د هغې د پاره نسخې ښودل
 شوي دي یوه نمونه یې دا رنگه ده -

باب در بیان زیری

زیرې دے په دو رنگ
 بیان کړم زه له فرهنگ
 یو زیر دے بل دے تور
 تاته وایم زما رور
 خودي دي دا صاحب درنځ
 ترې به شي صاحب د کنج
 که اوبه خوري دهندواڼي
 د پڅي ما د اوچې
 دا قانده ده د خورما دا شاپري
 چي په خوراک یې څوک راوړي

پڄي رڦان د چا اسود وي

که ټي جهاړ تر ډي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په خپل کتاب
 "پښتو نثر اته سوه کاله" کې هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
 ذکر د زاپه علوم او حکمتونه "باب لاندې په صفحه ۹۹ کره دے -
 زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معین کول وو- چې په
 علم طبیاندي په پښتو ژبه کې د پرېنه بڼه کتابونه لیکل شوي دي چې
 په هغې کې د بیمارو علامات، حالات او داروگان ښودل شوي دي
 خو زه چې کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه یو ثایاب قلبي کتاب دے
 چې په پښتو کې روښنه منظوم طبي لغت یا طبي فرهنگ دے چې په
 انگریزي کې ورته مېډیکل ډکشنري هم وېل شي تر اوسه زما د
 نظره په پښتو کې منظوم طبي لغت نه دے ټېر شوی او نه ئې چرته
 ذکر- په دې وجه زه دا په پښتو کې روښنه منظوم طبي لغت گڼم
 او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس د میان
 فردوس شاه فقیر خېل مرتب کونکي شجره نسب فقیر خېل او مناقب
 فقیر حمید بېگ له اړخه را پېرړو شوی دے او زما په کتابخانه کې
 خوندي دے دا قلبي نسخه د مقدرات افغاني په نوم میان تجمل شاه
 فقیر خېل تعریف کړې ده . د دې نه مخکې چې په دې لغت بحث وکړو بڼه
 به دا وي چې د دې دیکونکي میان تجمل شاه فقیر خېل پېژندنه وړاندې
 کوم نومونه ته به دوه قسمه معلومات په لاس راشي یوه د نوم
 ورکي شاعر میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق معلومات او بل د دغه طبی

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقيقتونو په کار به هم راشي - ميان تجمل شاه
فقير خېل د صاحب ديوان شاعر - عالم - مبلغ - يکوال ميان حمد الله
فقير خېل زوړ دے او د ميان حمد الله فقير خېل ديوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدس سره مدون شو دے - د توشحال بابا د
سکه ورور فقير جميل بگ په اولاد کښې دے - د ميان تجمل شاه فقير خېل
شجره نسب د کتاب شجره نسب فقير خېل، مرتب د ميان فردوس شاه فقير خېل
ستمبر ۱۹۹۱ د صفحه ۵۵ مطابق د ارنگه ده -

ميان تجمل شاه ابن ميان حمد الله ابن ميار
کمال الدين ابن شهيد الدين ابن شېخ فریدکل
ابن فقير محمد صديق ابن جميل خان يا جمال خان
رفيق صاحب ابن شهباز خان ابن يحيى خان
ابن اکوپه خان ابن دروېش محمد -

د ميان تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوي نومونه دا دي -
محمد اسرائيل شاه، محمد يوسف شاه - محمد ايوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائيل شاه چې په خان ميان مشهور و هم د پښتو شاعر
او عالم و ميان تجمل شاه فقير خېل په سره چيښه د يار حېښ کښې
سکونت لولو او اوس ئې هم نسي يعني د ميان اسرائيل شاه - محمد
يوسف شاه - محمد ايوب شاه زامن په سره چيښه او يعقوبي کښې
د سوكالې ژوند تېروي - ميان تجمل شاه فقير خېل د پښتو عالم - شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدنې نېټه معلومه نه ده خو د پلار مولوي
ميان محمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کښې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې ميان محمد شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو دخپل سکونت او ځاي ځايگي متعلق په خپل
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کښې داسې يکي -

په سره چينه کښې روره

د ښه زما سکونت گوسه

او د کتاب د يکلو نېټه هم ښايي چې مونږ ترې په اسانه ددوي زما

تاکي شو دوي د کتاب د يکلو نېټه داسې يکي

سن د هجري چې يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوس نور د پاسه دينه (۱۲۰۰ هـ)

پس لږ اوس پس دينه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۲۰۰ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان دخپل خاندان متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل يم

ما هيت کښې زه خانخيل يم

دخپل نيکه فقيرخيل پکښې د خوشحال بابا سکه ورور وو دپس

بوټي ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا ښه شهرت لرو

سکه د خوشحال بابا يې د خاقد او سرداري ژوند تېرولو خو لويه خدا

ټي زړه بدل کړو سړداري - ځاني ټي په ننه کړه او د طريقت لار ټي
خپله کړه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول کښي دے سړدار وو
د خټکو شهر يار وو
د دے د کل خټک سړدار وو
يو منصف عادل روڼدار وو

د انځور د ميان تجمل شاه فقير خپل پيژندنه اوس را څو هغه
قلبي اثر طري ته کوم چي په مقدرات افغاني نوم باندې بيان مېب
په پښتو کښي منظوم طبي لغت تصنيف کړے هې څو په پښتو ژبه کښي
په نشر کښي طبي فرهنگ ليکله شوي چي ذکر ټي گوان او محترم سر محقيق
زلمي هيواد مل په خپل کتاب "د پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پر منځ پرېس لاهور کال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندې داسي ذکر کړے دے -

د پېښور د پښتو اکېډمي په خطي کتابتون کښي په ۲۷ نومره يو
پښتو طبي کتاب محفوظ دے چي ټول مخونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي کتاب د
مړود کاتب په خط ۱۳۰۶ ه ق کښي کښل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر کښي طبي لغت موجود دے څو تر
اوسه په نظم کښي چاهم طبي لغت نه دے ليکله او دا وياړ ميان تجمل شاه
فقير خپل ته حاصل دے چي په پښتو کښي ټي منظوم طبي لغت د مقدرات

افغاني په نوم روښنه چټت لري په دې قلمي نسخه کې د چرو بوتو -
 مېسور - سېزو ، ځناورو مرغانو - معدنياتو ، گياگانو نومونه په
 الفبايي پټۍ کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بيمارو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې د دغه ټولو څيزونو معني او
 تشرېح په نظم کې د پرېکلي انداز سره يکله شوي دي چې دهغوئ
 د شاعري معيار ترې معلومېدای شي - هې څو لغت - فرهنگ يا
 ډکشنري وايي هم دې ته چې د هر څيز معني په تفصيل سره ليک وي
 نو ميان تجمل شاه فقيرخېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشرېح سره سره
 يو ډېر اهم کار دا هم کړې دې چې پوره خواص يې هم ورسره ليکلي چې
 نه صرف طبي لغت دې بلکه خواص الادويه (مستد يا مسد يکام) ورته
 هم وپيل شي ددې کتاب شروع در بېر و تمم بالخير - يا فتاح -
 اشعراء تلامذته ميرزا رحيم ته پس بسم الله الرحمن الرحيم و ما
 توفيقى الا بالله عليه توكلت اريب نه پس د کتاب نوم داسې
 يکله -

مفردات افغاني از تصنيف ميان تجمل شاه فقيرخېل اوبيا د
 لوست خداي حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې يو څو شعره يکم

حمد شکر هم سپاس

د خپل خداي و ايم بي قياس

چې لائق يې د عرفان کريم

د نېدات يې شناخوان کوم

حمد شکر د پاک احد

ازلي دے متر ابد

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب ښايي چي
عنوان يې دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسي ليکي -

اوس سبب د دې کتاب	د تصنيف وایم احباب
ماچي نور علمونه روره	ترخپل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځان باندې مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کښي زمونږ ياره	يوړنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چي بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر دېر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	د دې نه شو نوي کوره
هر طبيب چي به داتنه	پي له نبض علاج شه
علامات به مونږ وښل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لاپه زيات بدل شو	په علاج به يو په بل شو
په شلمه ورځ مخته	ورکړو پ په خپل قدرت
پس له دې نه علم طب	ما په ځان کي د نورو واجب
زمونږ ځان کښي يو حکيم وو	دېر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کيو شروع واوره بيان

ميزان ده څخه ما خلاص کړو

رشتيا دا چي مونږ کوز پاس کړو

چې کوم څاڼه به پاتې شته؛
ما به ځان څخه بيل نکوونه
چې میزان خلاصېدو روږه
دېر لغات جمع شو کوره
ماوې پاتې گران لغات شو
زده کول چې ضروريات شو
يوسف زي کښې حکيمان وو
مشهور چې څوک عيان وو
ماله هر يوه پرسان کړو
دوي په هر يوه بيان کړو
دا لغات مشهور گران دي
عربي - فارسي - يوناني دي
دا پرېږده په وړاندې څه ته
زياتې رسېدې مې کوه ته
زېږه زماشو دېر پرېښانه
گرېږدم به سرگردانه
حکيم نه وه په داسانه
چې کامل وي طب کښې جان

نيت چې اوکړو د سفر
لازم شهرت مې راوړ

هڪ ٻيڙي ڪٽي صدهزار وو	حڪيمان ٻه ڪٽي ٻيڙا وو
ماهيت ڪٽي دستند وو	مگر ڪوم ڇي پوهند وو
مخلوقات ورته چنڊا وو	دهغو ملاقات ڪران وو
پاک الله ته ٻه اسره شوم	مگر زده ورته ڊهره شوم
تر ٻي شروع ٻي طب اڪبر ڪو	خدائے زمان صيب بهت ڪو
هر مشڪل راته سرگند شو	ورڇ ٻه ورڇ ٻي بخت بلند شو
طبابت زما ڪامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک ٻي خور ٻه هر تما شو	رامات ماته مخلوقات شو
تل ڪاوه ٻه دعا منوال	سائنس راته سوال
د هر چا به شي پڪار	يو لغات ڪه شي تيار
يو لغت تصنيف ڪرم ياره	نيت ٻي اوڪر و خدا ڏيار
ڇي هر شوڪ شي ٻي پوهان	ٻه ڀينتو ٻه اسان

ڇي هر شوڪ تر ٻي بهت مند شي
 ٻه ڪامل مقصود نور سند شي
 ما ڊي هم ٻه دعا باند ڇي
 ياده وي ڪه شوڪ بهت ڪاندي
 بس ڪو ميان جمل شاه ته
 خيل مقصود ڪو ره ان شاه ته
 طالبان درته حيران دي
 ڊي ڪتاب ٻي گويان دي

یونانی کښې زما روره
په رومي کښې هم دا نوم د
په زبان دهندوستان
په پښتو کښې چې مرقوم دي
دا هم سترگوله پکار دي
په دویمه درجه کښې
۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که
په رومي کښې امیکنس دي
په فارسي هندي کښې ياره
دده نوم ابنوس شهو دے
حار يا بس دي زما روره
شپږ ماسې قدر لږينه

که په دې بڼه شعرونو غوس او کپه شي نو ددې نه د ښا بختل ش
فقيح نجل د علم او حکمت اندازه په اسانه لگېدے شي چې د پوځيځيځ معنی
په عربی، فارسي، یونانی، رومي، هندي او پښتو کښې لیکلې.
دغه شان په دې کتاب کښې چې د پرتا یاب او عجیبه څیزونه یاد
کوي - د کتاب په آخر کښې لیکلې -

تمت المفردات اتفاق

شکر شکر کتاب تام شو فکر مند زده ځي ارام شو

زۀ د فکړپه دریاب	شپه او ورځ وومۀ عرقاب
فکړلوۀ عظیم دریاب وو	زۀ زما عرق نایاب وو
مړیو نیا غوندې گنران	ما کوۀ تیارۀ کښې جان
جگړونون زما خوراک وو	دې کتاب ته مې پڅاک وو
ناگاه لعل دُر الماس	ما بېدون کسېل د پړې قیا
په نامه دخداوند	وېش کسېل مایه حاجت مند
حاجت مند ورته اکش	طالبان دي د پړ دېر
دي د طب په نیت روان شي	شروع او کوي حکمت خوا شي
چې لغت راشي ستوما شي	له استاذ نه په خفگان شي
يو لغت دده چې پرېن دي	شروع کوي کتاب کېن دي
بعضې لوي نه پوهېن دي	عبس ټول عمر کسېر دي
د لغات دے دړ کوهر	بلکه د پړ دي ترې بهتر
په نامه د کړدگار	وي قسمت په طلب کار
حاجت مند چې نفع مندي شي	مطلب بیا موي خرمند شي
پاک مولا ته دي فرياد کړي	ما دي د پړ په دعا ياد کړي
تل دعا دي راته کړينه	شاید خداۀ ما و بخښنه
داله کوي خپل دیدار	د جنت بوستان بهار
بس کړه میان تېل شاه تۀ	فصل غواره د انش تۀ

که نازل فصل په ماضي

مس عمل به مې کيميا شي

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجیر چي یاد پرې

دیارلس سوه خایېږي (۱۳۰۲ هـ)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس وینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ هـ کې لیکلې - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېرې به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مقررات افغاني - طبي لغت منظوم

پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساو له هېر ^{مروان}

۲- طب نامه د خوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکا خېل

خوشحال دیرچ پېل پښتو اکېډمۍ پښور، یونیورسټي ۱۹۸۵

۳- افغاني اشعبد الحليم - تېرهېر شاعران - پښتو اکېډمۍ پښور

یونیورسټي ۱۹۷۳ -

۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټرېرس

لاهور ۱۹۹۶

۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېږي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷ - فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
فقير خېل چشمي اکوړه خټک ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸ - د ميان خدا الله فقير خېل ديوان تدوين و مقدمه ميان وکیل شاه
فقير خېل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹ - مجله اباسين پښور مياشتينه اکتوبر ۱۹۹۰ء پرېس انفارميشن
د پياري تمڼې پېښور -
- ۱۰ - مجله پښتو درې مياشتينه اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پښتو
اکېمي پېښور يونيورسټي -

نوشحال خان خټک و حکمت

ڪه چڙهي مونن ۾ به حڪمت لفظ غور ۾ اڳرو ٿو ڏاڍو عجب
 ٿري ڀوڊا سڀي لفظ دے چي د عقل پوهي - دانشمندی - چل
 ترکیب دهر خیز د حقیقت معلومولو علم و فلسفي اود طب د پيار
 استعمال ڀري اودا معنيٰ اوتوبی چي ۾ چا کڻي موجود وي صفه
 ۾ به حکیم - دانشور - عالم - طبیب بڻل شي - حالانڪي ۾ نن
 زمانه کڻي مونن اکثر طبیب ته حکیم وایو اود حڪمت خاوند
 ۾ کڻي چي ڀاڙي نه ده - حڪمت ڀوڊا سڀي لفظ دے چي ددي
 چولي ڇهره اتره اوڀر اڇه ده لکه خٽکه چي د معنونه ظاهره
 ده د لفظ د ڇرو علمونو ا حاطه کوي - چونکه دلته دا
 لفظ د موضوع ۾ لحاظ د نوشحال بابا سره تڙلے شوے دے
 اودا موضوع دا سڀي موضوع ده چي ۾ به دي باند ۾ ۾ به لڙ وخت
 کڻي مختصره مقاله لیکل او وڻل ددي موضوع د شان سره
 سمون نه ٿوري - وڻي چي نوشحال بابا ڀوڊا سڀي نابغه عصر
 هستي وه چي د هغوي قبول ٿوند د حڪمت اودا نائے نه ڇک
 وو - نوشحال بابا پڇيله يو بشپير انسان ڪلو پيدا وه اود دوي

د ژوند هره اړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه وي وايي چې خوشحال بابا يو فنکار
و نه - يو شاعر نه - نو دا خبره ښه گوري او بيا ورنه ده که نه
وايي چې خوشحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سياستدان دے - سردار دے د عمو نياتو
ماهر دے - پت پال دے ننگيال دے - جنگيال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتي
اشارو شاهد کونکي دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د ښکارياتو ماهر دے - د پښتون ښې شناس
دے سماجي او اسلامي غږ دے - فلسفي دے صوفي دے
سياح دے - مورخ دے - محقيق دے - د هنرونو خاوند دے
او د پوهو علمونو نه خبردار دے - او هر کله چې دا خوږه لري نو بيا
هغه حکيم دے - دانشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصيت نه ډېر متاثره ؤ او ځکه خو وايي -

ان حکيم ملت افغانيا

ان طبيب ملت افغانيا

خوشحال بابا يو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
علمونو باندې پوه ؤ د حکمت چې هر څومره معني دي دا ټولې
په خوشحال بابا کېنې موجود وے - خوشحال بابا که د کاشفاتو
مطالعه کوي او که د فطرت درنگينو نیکل او ښائست مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کښې پيږي نو هم ېې د عقل او پوهې په
رڼا کښې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
د دے او کله چې انسان ته د انسانيت معراج ورېښايي - نو هغه
هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
انداز کښې او چيږي چې (انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
سرار ورومونه خبره) رکړي ځکه نو وايي -

د خوشحال وېل معقول دي

پرې به پوه شي چې عاقل وي
د خوشحال بابا ذات د گڼو علمونو منبع وه او د اتول علمونه
هغوي موږ ته په خپلو تفنيداتو کښې پرېښودے دي که تش
د هغوي ديوان په ژور نظر او کټه شي نو هر شعر ېې د حکمت نه
ډک دے او ځکه نو وايي -

درست ديوان ېې لکه باغ د علم گنج دے

پکښې هر رنگه گلونه هر نهال

که د خوشحال بابا حکمت موږ په معنې د طب کښې اخلو نو دغه
مېدان ېې هم کټل او که په دغه اړخ غور وشي نو خوشحال بابا
يو ستر حکيم طبيب معالج هم ؤ هغوي نه صرف د انسانانو د علم
طب نه واقف وو بلکې د مرغانو طب ېې هم زده ؤ او د بيمارو او دوانو
نه په ښه شان خبر وو او ځکه نو دخپل حکمت باره کښې وايي -
د حکمت وېل به وا ېم مختصر
په معنې کښې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخلو نو داسې موضوع
به نه وي چې هغه به د دوي په شاعري کښې نه وي او که
نو پيدېدل کاکړي وايي -

که څوک بحر مواج وايي ورته بڼايي
په ديوان کښې ئې موندل شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق مېجر د امرتي هم

بيکي چې

دو د مغرب د شاعرانو په شان د خوشحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت اود دانائې نه ده (که ده او)
که نو وايي -

قصيدې لسم غزل هه ربابه
په حکمت په نصيحت کښې مالامال
او بل ځائ وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي ده
همکي واره گوهر دي درو لال
او بيا نو د خپل شاعرانه حکمت په ډاگه (ظهار کوي) -

بند و بست د پښتو شعرا پېدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېږ سال
نه ئې وزن نه تقطيع نه ئې عروض وو
دوه مصرع ئې د خفيف بحر دوه طال

«دي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر يو
صنف باندې پورې پورې حڪمت لولو او د دهغوئي د علم و
حڪمت كمال دے چي په شاعري كښي تجنيس حسن تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تنسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر كله چي د احكيم مونږ
ته د حڪمت خزاني پراخي نومون ته د سياست چل بڼاي - د
سرداري او حكومت كولو حڪمت بڼاي - د خوي د رس راکوي - د
ژوند تېرولو حڪمت را بڼاي د ننگيالو او جنگيالو د غېرت او پت
د عظمت او عزيمت د حڪمتونو پټ رازونه را ښكاره كوي د خپل
بېگي د صلح او امن د صبر او شكر د كفار او كسور د رس راکوي
عوض دا چي داسي هېڅ يو هنر نشته چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حڪمت په كسور و هلي نه وي او مونږ
ته ئي په گوته كړي نه وي د احكيم مونږ ته د سياست او رموز
ملكيت - سرداري او حكومت چلولو د پاره د كاميابي حڪمت په دا
طريقه را بڼاي -

ۛ ورکول تورې وهل دا دواړه بومي

چي پرې کار د سرداري شي انصام

يا ټکيه د يوه خداے ده يا د تورې

په جرگو مرکو نه شي کار تمام

که سردار د خلقو زر لري هنر

بندوبست د عالم نه شي پي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور کښې

هاله شي ښه سرداري

او بيا د کاميابه سرداري اصول هم را ښايي :-

يا سردار لره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه ښه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وير

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلقت ته د کاميابه

د کاميابه راز ور ښايي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه کښې عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د ځان غليم دے

ځان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري او حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هوبنيار سړي ښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هچرې ټي ځايه کارنه کا
 هم به ټي وخته د ځولي کفتارنه کا
 په ځوله په لاس به هڅوک آزارنه کا
 چي مېدکره د دے هغه به يارنه کا
 دغه شان د کم عقل او احمق سړي ځويوته په تفصيل سره په
 ديوان کښي د حکمت په تله تلي - او که غواړي چي په بدونرونو
 دي حکومت او کريم او هغه دي خپل کريم نو د حکمت دا نسخه
 ټي د ځان سره غوټه کړي -

د هر چا سره نړي ملائت کړي
 گنډ وي چي په دا خپل کړي د چا زړه
 حکيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو دا ټي قيمتي گوهر
 راښايي او وايي که چرې چاهم دا حکمت خپل کړو نو د کامياب
 ژوند تېرولو ثبوتن به شي هغه دا رنگه ده -

د هر چا سره د ښو سلوک يا نداد
 په بدې کښي څه فائده کوم سوږونه
 هغه کار چي په نړي تر سره کېږي
 څه حاجت چي رساو شي ترجگونه
 که پخپله د خپل ځان په بدې نه ټي
 د مارونو په غار مه منډه لاسونه
 په خپلو او نو باندې هومره خشم مکه
 چي پردي درځني تښتي په ملکونه

چي د ډي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگوي ښه ميرونه
 په رشتياکه په دروغ وي سوکند مه خوړه
 منافق د ډي ډېر ډېر خوري سوکندونه
 د حرص سترگې مړې په قناعت کړه
 چي په کور کښي دې د بارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته دا ټيم چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي د هر چا سره ښکړي ځوابونه
 همېشه اوسه خوله پته که ناوې
 چي ضرورت شي هاله اوکړه د وختونه
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا د حکمت د وېش کانونه څه
 بڼه ډېر بيان کړو.

ژبه

په بده ژبه ځان ځي جهان ځي
 ايمان هم ځي واوره طالبه
 بل ځای وايي -

ژبه په تن کښي څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ خيرڪيو ۽ ڀڻه ڀري خبرشوم
جنت هم ڙبه ده دوزخ هم ڙبه ده

خبر ڀڳڙه

وڪڙي واره ڪارونه خيل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪارد بيل ڪا
ثوڪ پڄي آرام ڪٿي دي ڪونام ڪٿي
دٽوبو ڌروٽو داروبه تل ڪا

سغاوت

ڪه ڪنجونه د قارون درته انبارشي
په هر لور ڀي غورزو په سغاوت

پت

سرد ڀي دروي مال دي دروي پت دي نه ڀي
دسري دڇاري ڪل نوجي په پت دي

قناعت

دجهان په خزانوبه دي خندا شي
ڪه تو اسگو په خزانو دقناعت شي

رشتيا و ڀل

رشتيا ڪره ده پچانه مه ويرين ڪه
رشتيا سڀ ڪه هره بلاخلامن ڪا

گفتار و کردار

سے کہ بنیٰ دے پہ بنیٰ کفار بنیٰ دے
کفار کہ بنیٰ دے پہ بنیٰ کرہ بنیٰ دے

صبر و شکر

داناڻو مٺو ڪنهن - ڇي صبر نه ٿو ٿري
ڇي صبر نه ٿو ٿري، حڪمت به ڪه ٿو ٿري

خود دي

(۱) کہ تہ جی پہ منت موی وائے مدخلہ

کھڈچاپہ باغ کبھی بو پتے دیکھیا وی

(۲) پیه منت سره حلوه مه خوره خوشحاله

ترجھوې نه لا بهت د مے وچم کنډک

(۳) د منټ دارو کې مرم پکارې نه دي

کہ علاج لڑہ میں راشی میٹھا ہم

ننگ و غیرت

په جهان د ننگيالوري دادوه کاره

یابہ اوخوری ککری یابہ کامرائی شی

دغه شان که د پښتو لیک د وړو وړو په منفرد انداز کې

يٰٰ ذٰلِخَيْرِ پيه نوم ايجاد ڪم ٿي ڪه د فراق سندر ٿي ويٺي

نو هغه ٿي هم دحکمت او دانش په رڼا کېنې وييلي دفرق

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ددين علم ٿي د مختلفو مسئلو په صورت
 ڪنبي را بنودنه نو فصل نامه ٿي د ڪتوده ڪه غواړي ٿي د غېرت او
 عزت پټي ٿي په سر ڪرم نو د مختلفو هنرونو او بنو خصلتونو
 زده ڪړي او ڪړي نو بيا به هغه خلقو ڪنبي شمار شي -

ۛ ټي دستار تپي هنار دي

د دستار سري په شمار دي

د دي زد ڪړي د پاره دستار نامه د حڪمت او علم و دانش لوه
 شاه ڪار ده ڪه غواړي ٿي د بازو نو بڼه ڪار - د بازو نو ساتلو -
 نور ګونو - بيمارو او علا ګونو نه خبر شم (ونه يوا ٿي) د حڪمت
 حاصل ڪرم بيلګي د باز غوند ٿي تو يونه زده ڪرم او ځان ڪنبي
 پيدا ڪرم -

ۛ ټي وهل غول - نورول ګانور څه نه ده باز شاهين ګ

ټي ټي سوري لره يوسي يا مېن ځي د ځي يا فاره

باز نامه ٿي د حڪمت ډکه خزانه ده - د حڪمت نه د ګ کتابونه
 به ټي ګوم ګوم يا دوم سوات نامه ٿي ياده ڪرم ڪه بياض ٿي
 ياد ڪرم - هدايه ٿي ياده ڪرم ڪه آئينه ٿي ياده ڪرم د ا حڪيم ڪه
 يو طرف د انسان د سوكالو او نو شحالي ژوند تېرولو حڪمتونه په
 ګوته ګوي نو بل طرف ته دري هر څه حاصلولو د پاره انسان
 په صحت رونع جوړ - طاقتور او خوشحاله ليدل هم غواړي نو
 دغه غم ټي په سر هم اخستې په هر بوتي ڪنبي ټي صحت
 ګوري او حڪمت نه ډکه طب نامه يکي په دغه طب نامه ڪنبي د

بنيادم د بيمارو علاج د چيو يو تيو داروگان او د نورو ناروغتيا
نه د پيچ کيدو طور طريقتي بسايي او دلته خان هغه طبيب معالج
ثابته وي کوم چي مونږ په موجه طبعه کيې حکيم بولو. او دا
حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيې د طب نامي
زېب وزيږت جوړه وي او د هر شخه مخکيې بنيادم ته د وجود
د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم گنهي حکله خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کيې خو بي غواړه

که دا دواړه توکله نه وي

نور ه هر خو بي لايه

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د ښه صحت راز بسايي.

پي که چرې دا راز مونږ کړو نو بيا به په اسانه د بيمارونه

پي شي او وايي -

ابدا ل په دا مخلوق خو به ابدال وي

کم وېل کا - کم د چا سره گمندي ونه

کم ملا سته کا - کم د خوراک کا کمه مينه

په دا شان ئي په عالم کيې د ژوندو

د دي نه پس د خوراک څښاک باره کيې وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا د چيني دي

د کوهي اوبه ضرر دي د بش

ښې سړې خوږې اوبه د سړي ځان دي
 ولې تود طعام - سړې اوبه ضرر
 پچې تودې اوبه څوک څښي عرمووهيلي
 پرې نقصان د اشتهاشي رنگ اصغر
 او بل ځلې ګڼې د حکمت خبره کوي او وايي که قوت او
 طاقت زياتول غواړې نو د څيږونه استعمال کړه -
 که قوت زياتوي تل خوره شوه پي
 پچې تر داسه دارو نيسته معتبر
 که ې موږې اوږه ژرې ګڼه خوږ
 توپه سود ې خبر مکره خپل پښر
 او دغه شان دېرې د حکمت خبرې ې په طب نامه ګڼې
 د "صحت خبرې" په عنوان سره ليکلي چې که ې عمل پرې
 وشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان کېدې شي په
 طب نامه ګڼې د سردرد بيماري - د ښم سردرد د سترګو بيماري
 د فالج بيماري - د ږقان بيماري - د ګډې بيماري د غاښونو
 بيماري - د نس خوږې بيماري - د بوا سړو بيماري - د
 ناسور بيماري او د ښځو او د سړو نورې پټې او ښکاره
 بيماري ښودلې شوي او د هغې نېټې په ګوته شوي دي -
 پس د هغې نه ې د جړو بوټو داروګان چې په آسانه ملاویدې شي
 نو شحال بابا موږ ته ښودلي او ورسره ورسره ې د اهم راځودلي
 چې د هغه طبيب نه علاج مکره چې دا خوږه او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کېږي ټي صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بېمار ورسره راشي بيا بېمار شي

(۳) د طبيب دارو هله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پوهېږي او شوک چې بيا د دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا د دغه سري باره کېږي وايي -

بل صغه سري احمق بله بويه

چې په هر طبيب دارو کا درنځونو

هر شوکه موږن او ويکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دېر بلکې دا دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندې ليکل او لوستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ټي کېږي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملفه ده او ځکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي دناپوهو کار پرې نېشته
د درې په بيان خو شحال خټک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خوشحال خان خټک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء اداره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خوشحال خان خټک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
اداره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه خوشحال خان خټک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوورسټي -
- ۴- بازنامه خوشحال خان خټک مرتبه هېښ خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خوشحال خان خټک مرتبه تقويم الحق کاکاخېل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خوشحال خان خټک مرتبه تقويم الحق کاکاخېل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خوشحال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبد الصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لې پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خوشحال نامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- خوشحال خان خټک او دده ادبي مکتب دکتور عارف عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجله پښتو خوشحال خان خټک نيم ماچ اپريل مه

۱۴۸۰ د پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعري په چټ

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه اوکړي شي
نوکه نشي دے اوکړي نظم ددې دواړو صنفونو او برخو سرڅڼه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې ممتاز کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي اندازه کښې
ليکل ددې هر څه نثر او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر نن پورې پښتو ژبې اسرې نه کړې بلكه تر
نن پورې پښتو سره پښتو وکړي اوکوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو
د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي
او دغه شان بل ځای کښې وايي -
هميشه به پرې ناري وي د بېلو
دا چې ساز کړه نن خوشحال په ويل باغ
او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستو سره د لوستونکي او

يڪونڪي ٻه ذهن ڪنهي هم دغه يو نوم دلوڀي خان بابا خوشحال خان
 راڻي - هغه حڪم ڇي ٻي بابا خوشحال داڙ به ٻه اب و تاب ڪڍي
 ده د خوشحال بابا کورفي ڪنهي ڊپر ٻي ٻي ستر عالمان - شاعرن
 اديبان ٿيڻ شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره ددي
 کورفي بنهي هم دغه ميدان ڪٽيل د ڪه بي بي حليمه - تاجري بي
 و غبده د خوشحال بابا او دهغه د زمانو ڪتابونه دهه پڻتون ٻه
 ڪور او ڪتابتون ڪنهي پراسته دي حوزة تن د خوشحال بابا د کورفي
 ديوداسي فرد تعلق يڪم ڇي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
 هم شاعر دے او هم ولي الله دے خولا تر اوسه ٻه ادبي دنيا
 ڪنهي گمنامه دے او دچا ورته پام شوء نه دے البته ٻه روحاني
 دنيا ڪنهي لوڀ مقام لري او ڊپر وڪسو يڪو الوته ٿي د ادب سره د
 تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي دلوڀي خان بابا خوشحال خان نيڪه رور جميل خان
 دے ڇي ٻه ادب ڪنهي جمال خان دے او ٻه روحاني دنيا ڪنهي د
 خواجه جمال الدين او فقير بابا باندې ياد شوء او زيات شهيد
 ٻه فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ٿي ٻه ڊي ٿولونومونو
 غلبه موندلي ده هغه حڪم ڇي دوي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
 نوابي رته رته ورڪره او د تصوف او سلوک منزلونه ٿي
 ڊپر و رياضتون او جذب و حال د ڪيفيتون ٿي ٿيڻ وڻه پس
 موندلي وو او حڪم خود قطب الاقطاب او غوث الزمان ٻه ڊپر
 فائز شوء وو او د اتيڪ د حضرت جي بابا ر شيخ يحيٰ (موند)

د لويې پاڼې مريدان ې په سلسله پښتۍ کې پېدا کړي دي دغه
لور مقام د ې چې خپل سکه رور خو شحال بابا ې د فراق او غم
په حالت کې هم د فراقنامې په شعرونو کې داسې ستاڼې -

چې ې دور په کې طاعت کا

هغه غم د ې خدا ې جنت کا

خدا ې د ې غم ورځې يوسي

خوښ خورم د ې په کې اوسي

چې د دور ې پرې مقام د ې

په اغه غم د ما سلام د ې

دغه وجه ده چې د خو شحال بابا د اولاد سلسلې ته خان خېل
وېلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلې ته فقير خېل ميان کان وېلې
شي دا قم هم د دوي نمې د ې جميل ميان د علم ظاهري او د علم
خفي علمونه لول او ليکل - لوستل - وېل به ې په دې پرېکلي انداز
کې کول د ې متعلق په مناقب فقير جميل بېگ د شمس الدين کاکاخېل
چاپ له اړخه انجمن اتحاد فقير خېل په سريزه د ميان قردوس شاه
فقير خېل د پښتۍ اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسې يکي

په مسجد کې وو دښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

ده کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي ميدان كې ئې
د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او د پرځه ئې په فارسي
ژبه او پښتو ژبه كې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
كې ئې د هر غټ غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو كې
پېښور يونيورسټي كې د قلبي نسخو په شكل كې خوندي دي
چې نومونه ئې په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء (۲) نور محمدية

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځو سوه سوه وروند كتاب دے
اوس اوس ئې پښتو كې پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
كړې ده په دې كتاب كې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
ئې نور محمدية نومي كتاب چې تقريباً د څلور سوه سوه وروند
كتاب دے او په كې د هر عالمانه بحث په ۲۷ (شپږ ويشتو) بابونو
كې شوه دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
شي بل درېم كتاب ئې د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
كې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كې ليكلې چې اوس اوس ئې
د اسلام الله شعور په سريزه سره د افغانستان د علومو كې په
فارسي كې چاپ كړې په دې كتاب كې د خپل موشد حالات ليكلي -
د احم يوغټ كتاب دے - ددې نه علاوه ئې نور دېر كتابونه په
مجمع البركات نومي قلبي نسخه كې ياد شوي دي خو تر اوسه په
لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ئې دراقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې ددغه کتابونو نومونه درملنه دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبدة السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدای شي چې د کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البرکات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف لخوا په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعر د متعلق د وینې څېړنه
 د افغانستان ستر محققینو - عالمانو ادیبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالمجید جیبی - دکتور عارف
 عثمان - عبدالله بختانی خدمتگار زلمی هېواد مل غوندې ستر
 څېړندوال شامل دي نو اوس چې د هغوی د څېړنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې ولیکم ولې چې بیا زما مقصد به واضح شي -
 په کتاب "پښتانه شعراء" درېم ټوک د پښتو ټولنې د
 تاریخ او ادیبانو له څانګې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې یکی -

جمال خان د نوح خټک مشر دور و و اولوي وي او
 موږ یې تېر شوی د پښتو شاعر هم و دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېډمي چاپ د دکتور عارف عثمان په لیک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ هـ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره لیکي -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر دور د وینې پښتو
 کلاسیکو ادیبانو کې د ادیب - عالم او مصنف په څېر

یادېږي او د علاقو لرونکو د احوال وړاندې کول د
دغه پوهه شاعر چې تر اوسه پورې یې دیوان نه
د چاپ شوی د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور وو -

دغه شان ستر محقق عبداللہ خد متکار بختانی په خپل تالیفاتو
شعراء پنجم توک له اړخه د علومو اکېډمي افغانستان کال ۱۳۷۷
ش کبې په صفحه ۳ باندې لیکي -

فقیر جمیل بېگ د مستر او جذبي په وخت کبې منظمو
توچې وایلي دي -

د دې وېنه په دې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظمو تعقی
لیکي دې چې هغه به د دې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وایي -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحاني
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې یې لیکني کوي دي -

د دې درې هسټر باره کبې گوان سر محقق زلمي هېوادم په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمي افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ لیکي -

جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خلک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفي مشرب و فقیر قائم ایل و صائم العصر بود در
هلقه مریدان شیخ رحمان شمولیت داشت -

جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پښتو شعر سرود -

ددې وېشانه پس ې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
يكل ېې دكلام په غونه كېښې به راشي په پښتو اېډې ې پېښور يونيورسټي
كېښې د زېرو شاعرانو دكلامونو يو قلعي نسخه پرته ده چې په
هغې كېښې د دوي يو څو غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
سيمې د اكورې گران محقيق پروفېسر محمد افضل رښا په خپل تاليف
پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اېډې ې پېښور يونيورسټي كال
۱۹۸۴ په صفحه ۲۵ - ۲۶ - ۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ كړي دي
د جمال خان بابا په كلام كې د متقدمينو شاعرانو د
كلام گڼې خوږه شته فكر ې ژور او الفاظ ې ښه دي.

دكلام نمونه :-

ددوي كه غزل دے او كه ټوټې هر لفظ ې د موقع مناسب
سره په ډېر ښكلي انداز كېښې په اسانه اوروانه پښتو كېښې ليكلي
ټوټې ې د بيبي بيبي واقعي سره ويلي دي كه هغه واقعات
په تفصيل سره ليكم نو بيا به دا ليكل ډېر طوالت اولري په دې وجه
صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليكم چې معلومه شي چې هغوي
هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښكو ښكورنگارنگ څلونو سره تازه
رو معطر ساتلې دے او د خپلې كورنۍ روايات ې ژوندي ساتلي
او دغه شان زامنو ې هم لكه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
بابا وغېره په دغه ميدان كې دخپل ټوټه زامنو اشرف خان،
عبدالقادر خان، صدر خان، سكندر خان سره ملگرتيا كړې ده.

اول به هغه غزلي چې په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضا له اېخه د پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي کښې راغلي دله
نقد کړم چې هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل ځانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مور پلار زامن نسي د کورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستا پې
بناسته بڼه چوڼ زلمي شوتورې غاړې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودا پې
جماعت څخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
و مچرې و ته ته يون کړې د خراب پې
درسته ورځ مکه سېک ناستې په صحرانې
بل خندا په قهقهه کړې مکه ترنا پې
يو ذره د لار له ويره نه شي
نه پوهېږم چې را جپوتې که کما پې
چې نيکي در څخه نشته بد شو مړ کړه
دا شه مړ توکه په خپله بيزه لارې

د سپر لي ځو يو نه يو درځنه نيسته
وچ (سندۀ سره سپن ځي سپره اها ځي)
سم له لاسه کار هر کور ډېر مشکل دے
جمال خانه وقت دې دادے که ځان ژاړي

دويم غزل

خواب زړۀ چي ځي بيمار وو هغه نه دے
چي مدام په انتظار وو هغه نه دے
چي ځي سترگي ديار لود وسته نيولې
تشديدن ځي په بار بار وو هغه نه دے
چي به ستا په غم کښي شب وروزلېا وم
بل په زړۀ کښي ځي انگار وو هغه نه دے
چي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
پروټ کوډن ته ځي زناړ وو هغه نه دے
چي ځي سرو مال تالاستا په وملت وو
چي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
نام و تنگ چي ستا په تور ووله ماتلي
چرې ماته چي ازار وو هغه نه دے
ستاله غمه چي يو دم په قنډر نه ووم
چي په سترگو کښي ځي خار وو هغه نه دے

دریغ غزل

و ٻيڻ سڀني سترگي تاريڪي چينگي داري
ته لاڳو ٿي خپل پردي په خٽن نفا ري
خدا ۽ طاعت ڀاره ورڃه تانسه غوا ري
ته دڪالو خرڇي ننه خدا يا غوا ري
شو ٻي په ڪوم عمل غره ٻي نوشال ٿي
سڃي ٿوه: د موني په زور ڪپا ري
ستا په سرباندي بي ترن جلات ولا ري
ڪوم زمان به دي سڀي ٻي ڪه په ولا ري

دوځي غزلو باره کښې د ځنې محرمو ليکوالو دا خيال دے چې دا غزل پي
د جميد بېگ نه دي او هغه وايي چې د جميد بېگ نوم جمال خان نه وو
دا چرته د سيکانو د وخت د شاعر کلام دے. داسي ده چې د فقير بابا
نوم جميد خان وو نو هغه تر اوسه پورې په جميد خان نه يادېږي.

مٻڪه په خپل خاندان کښې په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
 مخکښې ليکلي چې په ادبي دنيا کښې ې جمال يا جمال خان نوم لیکلو
 او يادېدلو او په روحاني دنيا کښې فقير بابا او خواجه جمال الدين په
 نومونو ياد شوي دي او دغه شان ې په خپلو غزلونو کښې جمال خان
 د تخلمې په توگه استعمال کړې دي د پوښتنې ددوي ديوان لا
 تر اوسه په لاس نه دی راغلی نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
 کله چې دغه قلمي نسخه د زېرو شاعرانو په اکېډمي کې موجوده
 او په هغې کې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي وراره کېږي د
 غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
 چې دا هم ددغه زماني شاعر دی او تر اوسه په دې نوم بل
 شاعر نه دی تعارف شوی ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
 نه دی پېدا شوی چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دی دا
 خبره هم په اټکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دی
 حالانکه د سيکانو دور خو وس وس تېر شوی او د جمال خان
 بابا دور ې پر مخکښې دور دی بله خبره داده چې دا کلام صوفيانه
 کلام دی او موږ دا په ۱۵۰۰ وېشلي شو چې هغوي به څانغا
 صوفيانه کلام ليکلي او وېشلي وي هر کله چې ددغه نزدو شاعر
 سره دا نوم راغلی نو دا واضح ده چې دا هم جمال خان دغو شاعر
 بابا دور دی بل څوک نه شي کېدای -

وس راځو هغه منظومو ته ټو طرف ته چې دوي په بيلو
 بيلو موقعو وېشلي هر کله چې د دوي مرشد حضرت شيخ رحيم کاراکامنا

وفات شو نو فقير جميل بېگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د ډېره غمه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم خوشبوي شو

اميل چندنه په تاپو پوټل کړدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شيخ رحيم کار د سيد
سباح الدين کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (لنډيو)
د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بهاکو خان د يوسفزو سردار اولوي
ولي الله انون څالاک بابا د خپل بشکو مخه د دو ما کافروسره
جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا ددوي په خدمت
کښې د امداد او تعاون حاصلولو دپاره حاضر شول نو فقير بابا
د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې
اووټل -

✓ په دې خوږ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلي او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلي وادي خلي

که خواري نه وي دی د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په
تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بېگ کښې شمس الدين
کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوږ کانيې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره لوي خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډۍ اخوند احمد مېب
پې دېر لوي عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوتلو پې زمونږ پلار خان ملنگ او فقير کپه دے سماع ې
شروع کپه هر وخت د جذب و مستي په حالت کې وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د راز خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاپي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خاړ کپور که نه وي نه وي
د فقير به ځان وي ځان وي

وايي پې هر کله د فقير جميل بېگ د اشرف خان د زوي او د خوشحال
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زېږه بېداوے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
او د حمزه خان بايزي پې دېر لوي سردار وو د تهاغه سوات

اوسېدونکې وو دغو شمال بابا اجنې وو زامنو ته چې خپله
مېرانه نېکاره کړه نو وایي چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
درکړو او ورته چې اووې چې دې وخت کې مېرانه نه لرونکي
درکړي په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دغووي د
امداد نه انکار اوکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستم او
جوش نه داسې اووېل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
مېرانه که نه وي نه دې وي
جلال دې وي جمال دې وي
قتلان که نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تهمنې سوات د خانانو کورنۍ د
فقير بابا په دغا رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
شوه ترقي کې اوکړه

وايي چې يو ورځ دغو په وخت کې د اتيک صوبدار چېر
فلم کړه وو ټوله علاقه چې لومړي وه د هزارې نه خلق د
تافلي په شکل کې راغلل چې ده بنديوان کول او ټول مال
چې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژباړا انګولا راغلل
چې د صوبدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
وخت جمال خان بابا په بهر کې رګستې کې سورېدو نو دا
اشعار چې اووېل -

ح

✓ ٺوڪ به درويي خدا ۽ ڀاره

فقير درويي خدا ۽ ڀاره

ڀاڪ رسول ورسره مل دے

بدرگه له چهار ياره

اوھي ڪله ڇي بهي ڪله سور شو نو داسي وائي -

✓ بهي ڪله د خدا ۽ ڀه حڪم

ڪله به ظالم ڪله به دده بندي ڪونه

فقير شو مل د مظلومانتي

خدا ۽ ڀي وي مل ڇي بنديوا آزادو

او هغوي ڇي دغه ظالم صوبدار ته مخاڻج شول نو ڀه صوبدار

رپيدل او گيدل اوقتي بوقي ڀي شروع ڪري قبول مال حال او خلق

ڇي تر ڀي راخلاص ڪول دده سره به اڪثر ڀه گني تعداد ڪنڀي مريدان

مخربدل دے به تر ڀي مخڪنڀي وو مريدان به ورپي ورو دا

اشعار به ڀي وٺل -

✓ دور دور د فقير دے

د غافل ڀه صورت وير دے

د غافل ڀه صورت وير دے

دور دور د فقير دے

واڻي ڇي يو وخت داسي راغلو ڇي بارانونه بند شول فصلوته

اوچيدل قحط سالي شوه خلق تنگ شول او فقير بابا ته ڀه ڏرا ڪو

را عمل ڇي خدا ۽ ڀاڪ ته سوال اوڪر ڇي باران شي هغوي هغه

وخت د جلال په حالت کېنې چغه کړه -

✓ تحط سالي دېره په زور ده
دېرېوتلې کورپه کور ده
باران دے ورو يينه
څوکړه که نه وي نه وي
تنگارو باندې باران دے
فقير نن ورځ مهربان دے
و ارمان بېلي ارمان دے
ورېدلے نن باران دے

دا الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوپه
دغه ورځ لويي الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
او فصلونه بنديزه شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
جیل بېگ خپلوزا منو اخون احمد صېب ته شريعت د پاره بوستو
نو هغه وخت کېنې دا اشعار هم وييلي وو -

✓ مویه چنې دې راکړه شه
چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچنې
د نیمې شپې راتل دې روک شه
چې چرچنې برچه دې خوب نه راکړنه

هرکله چې د لويي خداي پاک په عشق کېنې به تر لړې لارو فنا
في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې دا غلو نو چغه به

به ٻئي ڪڙهه دا شعر به ٿي وڻلو -

✓ هفته موزيان به دنيا غواري

دي عاشقانو ستايه لار ڪڍي او باره

سرو مال ٽول عاشقان دا وڻ ڪا

دا موزي تش لا ٿي ڪوي ٻي مڻي

دا وه ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپڻ نه
چي دلته وا منجه شوه چي دغو شحال بابا نه صرف رامن شاعر
وو بسلكه د هغوي دور چي د معرفت لار ٿي خپله ڪوي اوهروخت
به په جذب و مستي ڪڍي وو خوشيل خانداني روايات ٿي چري
هم مرگون ته نه دي ور ڪري اوڙوندي ٿي سائلي اودي
منظومو ٿو ٿي نه دا هم معنومه شوه چي دوي د جلال تخلص سره
د فقير تخلص ٿي هم خپل ڪري دے اوپه منظومو ٿو ٿو ڪڍي ٿي اشعار
ڪري دے لوي الله دي اوکري چي ددء دڙوند ٽول حالات او ديوان
او نور ڪتابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوے معلومات رابنڪاره شي
د دوي د پيدايش ڪال نه دے معلوم البته دوقات ڪال ٿي معلوم دے
دا بجد و په حساب ٿي دارنگه دے

چون رفت از جهان اين کرامت خديو

په جُزق "اموز عالم" "نمريو"

دد ٿي نه ۱۱۱۴ هـ جو پڙي ڄڻي تحقيق ٿي په قياسي شجھه زير پدانه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڻتوخوا په گوٽي گوٽي ڪڍي پروت دے په

تکړه وکې چې د جهانگیري او اکوړې نه سهېل په لور د غرونو په
منځ کې کله د هغه د مزار د پښتوخواه د لورې لورې نه ده
عقیدتمند راځي او فېض توپي اخلي د سفرې په میاشت کې پورې عرس
او مهله کېږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولنې د ادبياتو
او تاریخ د ټاکنې له اړخه ۱۳۴۲ هـ ش -
- ۲- کلاخېل شمس الدین میان مناقب فقیر خیل بېگ د میان فردوس شاه
فقیر خیل په سريزه د انجمن اتحاد فقیر خیل جمال آباد اکوړه خټک
له اړخه ۱۹۷۹ د
- ۳- خد متگار بختايه عبداللہ پښتانه شعراء پنځم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ هـ ش -
- ۴- رضا محمد افغسل پروفسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيوورسټي کال ۱۹۸۴ د
- ۵- خټک خوشحال خان قراقرم د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ هـ ش
- ۶- عارف عثمان دکتور خوشحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ هـ
- ۷- کلاخېل سیاح الدین تذکره شېخ رحيمکار (دره اشاعت الله)
جامع مسجد لاسپور

- ۸- مجله پښتو پښتواکېډي پېښور يونيورسټي ستمبر ۱۹۸۱ز
- ۹- هېواد مل زلمی فرهنگ زبان و ادبیات پښتو د افغانستان
د علومو اکېډي ۱۹۷۷ز
- ۱۰- ماهنامه الحق دارالعلوم حقانیه اکوړه خټک اکتوبر
۱۹۸۰ز او اکتوبر ۱۹۸۱ز

په تحقيق کښې د ماخذ اهميت

تحقيق د عربي ژبې لفظ د ځې په پښتو ژبه کښې د څېړنې -
لټون - چاڼول د څېړنې بنیادي حقیقت معلومول - دیو څېړن
پوره کره کتنه معنی لري په انگریزي ژبه کښې ورته ریسرچ
(RESEARCH) وېلې شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کښې د تحقیق مقصد دا دے چې په علم و ادب کښې
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راویستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقیق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
روایاتو په رڼا کښې د یو حقیقت تلاش دے - او په اصطلاح
توگه د تحقیق مطلب دا شو چې یا نو دې نوي حقائق وړاندې
کېږي او یا دې د معلوم شوي حقائقو نور زیاتنه تشریح
او تفسیر او شي او وسعت دې په کښې پیدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کښې اضافه وکړي - تحقیق په هر مېدان کښې
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاریخي
څانگه وي او که جغرافیایي څانگه تحقیق په هر څانگه هر
اړخ هر موضوع او که په هر مېدان کښې وي دا د پېرګردان

اوکړېچن کار دے د تحقیق میدان د پرارت میدان دے په دې
 میدان کېنې د تحقیق اوسنه سترې شي تحقیق په کېنې بی ساه
 شي وارخطا هم شي خو سره ددې به خو صله نه بائلي خپل
 مرام ته به ځان رسوي ددې شال د سمندر هم دے چې په سمندر
 کېنې د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشکله او گرانه وهله شي چې کله کله په کېنې د
 دوپېدو پره هم وي خودغه ملغرو پسې به ځان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به ددغه تل نه راوېستل وي نه هله به
 لامبورن خپل مقصد کېنې لاسیايي موي د ريو د پرتو ناک او د چسپ غم دے
 تر اوسه چې چاهم تحقیق کړے نو خپل تحقیق ته پي ختمې نه دے وپلے او نه تحقیق
 ختمې کېدے شي د تحقیق دپاسه تحقیق کېنې د تحقیق دپاره د خاچي او د خاچي
 شهادتونه ضرورت وي که چرې مونږ په یو شاعر تحقیق کوو نو د هغه د زمانې تاکل
 د هغه د لیک او د هغه د شاعرۍ په اند زیاندي ژور نظر اچول او بیا د تحقیق په
 قالب کېنې اچول پکار دي دغه شان د هغه شخصیت د هغه وخت د ژوند حاله زیږېدل
 استوګنه و غږ د هغه د خپل کلام په رڼا کېنې او د هغه زمانې د نورو پوهانو د لیکونو
 او کلامونو په رڼا کېنې به پي راپي قائلول وي د هغې نه پس چې هرکله دغه مواد
 پېدا نه شي نو بیا به د چاپېس چل نه حالات معلومات حاصلول وي که په هغه
 نور چاپه روستو زمانه کېنې خه لیکل کسري وي د هغې
 په رڼا کېنې به راپي قائلول وي - په تحقیق د پړاو
 بحث کېدے شي او ددغه بحث په رڼا کېنې پرې کتابونه لیکلي

هم شي نوډلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د ځای
د تحقیق دپاره به د روښاني هغه ماخذ درائت - مصادر تلاش کول
يې او جمع کول يې چي دکوم په بنياد چي به تحقیق نځړه
راځي پېش کوي او يا دکوم په بنياد - به تحقیق دخپل تحقیق
ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقیق دپاره چي کوم
ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې چ پر ريات په
دې مېدان کېږي اهميت او ضرورت د ځای وې چي بغير ددې نه
تحقیق نه شي کېدای ددې مثال دي د یو عمارت بنياد وي ترڅو چي
د عمارت بنياد دپاره کانه خټه - او نور لوازمات نه وي تیار
نو عمارت نه شي جوړېدای دغه شان د تحقیق دپاره ماخذونه
او ذرائع دکاني او ختې کار وړ کوي -

د ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي یو ته بنيادي
يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وېلې شي او دويمه ته
ثانوي ماخذ يا ذرائع وېلې شي - چي په انگرېزي کېږي ورته
دائرکه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به پر تشرېح يا تفصيل يا ډول پکار وي چي لوستونکي ته
سانه شي -

۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :- | تحقیق چي هرکله په یو
موضوع تحقیق کوي

تصانیف دهغه دنظره تېر شوي دي او د ځينو ذکرې د قطب شاهي دور
د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خواله کړې دے . دې سلسله کېنې د اکتبر
جېل جالبې د قطب شاهي دور د معراج نامو ، وفات نامو او هلند رنامو
هم ذکر کوي لکه د خپل کتاب تاريخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۹۲-۹۳
پکې - د سيد بلاقي په ۱۰۵۴/۱۷۷۷ کېنې د معراج نامې په نامه
کتاب وليکلو .

د دې معراج نامې نسخه د اکتبر په خپلو سترگوليدلې ده چې خواله دې
ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د اجمون ترقی اردو پاکستان نه
غلوه اته نورې قلعي نسخې زما تر نظره تېرې شوې دي
چې د تعینف من په کېنې ۱۰۵۶ ورکړې شوي دے .
په دې عبارت کېنې د سيد بلاقي د معراج نامې ذکر د بنيادي ماخذ
جثیت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چې دلته پېش کړے شو .
۲- ثانوي ماخذونه :-

که چېرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله کېنې د خواپي په توگه
د بل دويم يکونکي په خواله اقتباس درج کړي نو داسې خواله يا اقتباس
ثانوي ماخذ په جثیت کېنل شي په دې کېنې نيماني کتابونه
چېنډ يانې قيصي سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
و غېره د ثانوي ماخذ جثیت لري د دې ماخذ مثال به په دې ډول
ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هيوادمل د خپل
تأليف "په هند کېنې د پښتو ژبې او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاونه"

په صفحه ۱۰۷ باندې يو اقتباس د بل په حواله ورکوي -

« ديوان رښته په پارسي او هندي ژبو د دغه ديوان
د څه چې هندي تذکرو کې هم يادونه کړې او مفتي ولي الله
وسيلي دي چې نواب محبت خان په پارسي ژبه يو قوي ديوان
لري »

په دې اقتباس کې د اظا هرې بې چې دغه ديوان د لږې هيواد مل
په خپله نه وويلې بلكه د مفتي ولي الله په حواله او د كاستان رحمت په
حواله د اقتباس ليكل دا وود شافوي ماخذ شال ځنې محققين د اقتباس حواله
نه وركوي د مصنف چاپي اقتباس ليكلي وي نوم هم نه وركوي بلكه داسې
ترې ښكاري چې دا د دغه خپل معلومات دي دا يو د پر غلط كار او غلطه طريقه
ده په دې د تحقيق مقصد ختم شي -

کتابونه

- ۱- اېم سلطانہ بخش، ډاکټر - اردو میں اصول تحقیق و انتخاب
مقالات ۱ جلد اول - مقتدره قومی زبان اسلام آباد ستمبر ۱۹۸۹ء
- ۲- اېم سلطانہ بخش، ډاکټر - اردو میں اصول تحقیق و انتخاب
مقالات ۱ جلد دوم - مقتدره قومی زبان اسلام آباد ۱۹۸۸ء
- ۳- هما محمد هایون - د تحقیق فن

اداره فکر و ادب مردان ۱۹۹۲ء

- ۴- هيواد مل زلمی - په هند کې د پښتو ژبې او ادبياتو
د بچاد او ودې پړاوونه - شرکت پرنټنگ پریس (لاهور) ۱۹۹۴ء
- ۵- شامیري تبسم ډاکټر - د پښتو تحقیق کے اصول مقتدره قومی زبان اسلام آباد

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
 کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
 ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
 شوې ده داميرکوړ نظم د شخ متي مناجات رښت نیکه دعا
 او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
 دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات لیکلې
 شي ددې وجه دا هم کېدای شي چې په نظم کښې کوم خوب والې
 او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
 خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولای شي
 او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلای شي نظم ډېر زړه
 انسان جذبات او احساسات دا ولې لږ وي او د نظم ويونکي خيال
 خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدای شي خو نثر د انسان
 ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
 ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدای شي نثريو ډېر وسيع
 او فراحه ميدان دې په دې کښې د ادب هر يو صنف ځای دې

شي اوداد نثر کمال دے ڇي مونږ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه معاشرې اصلاح په ښه طريقه کولې شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوند ته او ښېدازه ساتلې شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کې د نثر ډېر لږه مقام دے ددې په ذريعه مونږ دخپلو اسلامي کارنامې او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولې شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بڼي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالعليم اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور ۱۳۴۰ هـ په ص ۳۸۰ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کې بڼې بنسټ لو - پاشلو او خوړولو ته وايي او په اصطلاح کې هغه کلام دے چې د وزن د قيد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتينې مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ هـ ص ۹ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کې د عريف ټيکه دے او معنا يې نوښت خوړول او ښودل ده اصطلاحې معنا يې ده د نظم ضد نواديانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کړے کلام چې په څه وزن يا بحر کې تر لږه نه وي نثر دې يا داسې اودايي چې دوښلو - يکلو

اود لوستلو عامه هیغه نیغه ساده او بی تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي اوسپه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادۍ سره بیانولای شي نثر دے

د انځور و د پښتو ادب د تحقیقینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه اوس گورو چې د خارج پوهان رستشرقین د نثر
معلق څه وایي د پښتو نثر ته که کتنې موږې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبي د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ هـ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې لیکي -
۱- ملتون وایي چې نثر هر څومره ساده وودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج لیکي : فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وایي : د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بی وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
اود وزن یا بحر د قید نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه :-

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موږ چې دیویدل د پوهولو د پاره کوې خبرې اترې کوو

یو قسم دا وي

۲- دوېم قسم ته خطابه یا وېنا وېلې شي په دې کې تقریر -

بیانونه - وېنا کافي چې عالمان او پوهان یې په جرگو - غونډو

محلونو او ټولنو کې کوي دا هم د نثر په قسمونو کې

شمارلې شي په یو کلو کې کم او په وېلو کې زیات وي -

۳- تحریري نثر هم د نثر یو اهم قسم دے لکه چې د نوم منه

ظاهر دے چې دا نثر د لیک لاندې راځي او په کتابونو رسالو -

اخبارونو د نورو علومونو د مطلبونو د پاره په تحریر یا لیکو

کې چې کومه وېنا راځي دا تحریري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاریخي - مذهبي -

اخلاقي - سیاسي - تحقیقي - اجتماعي ادبي وغېره دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

یو ته ساده سلیس نثر وایي دوېم شاعرانه او د انشاء

پروازی نثر دے درېم قسم نثر ته ادب لطیف او منثور

ادب هم وېلې شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چې هغه درنگه دي

۱- قافیه دار او منبج او مرصع نثر -

۲- ساده نثر چې قافیه نه لري په دې وخت کې کوم نثر پیه
اخبارونو - رسالو کتابونو کې چاپ کېږي دې په دې نثر
کې بیکل شي -

پښتو ژبه کې د نثر ابتدا :-

پښتو ادب کې په نظم کې ډېر کتابونه لیکلي شوي او
نظم د نثر نه مخکې وجود کې راغلی - په پښتو ژبه نظم د
امیرکود (۱۳۹۰) خوا و شاوخوا شروع کېږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قیاساتو) مېني دي پورې معلومه
نه ده چې ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندلې کتاب پټه
خزانة چې د محمد هوتک تالیف ده او په ادبي حلقو کې
متنازعه حیثیت لري دهغې په وایي چې د پښتو د نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ هـ - ۲۹۰ هـ) خوا و شا
وخوا شوې ده او ده د عربی د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کې په نثري توگه یو کتاب د
"سلاو وېمه" په نوم او لیکلو معناي ده "رېگستاني نیم" دا
کتاب ورکړه او د محمد هوتک په پټه خزانة کې د لرغوني
پښتانه چې د شیخ کټه تالیف ده نه روایت راخستې ده
نودا مونږ په یقین سره نه شو وپلې چې دا به د نثر
دومې کتاب وي وې چې چایه له نه ده او وجود یې

نيشتہ په قياسي او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يو بل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکوچي
 په ۶۱۲ هـ خواؤ شاکنې تېر شوي دے - د قندهار سره نژدې په
 ارغشاکنې اوسېدونکي عالمان وايي چې دا کتاب د پښتون روښانه
 دے وايي چې څو پاڼې چې ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پاڼو کې د شيخ بستي - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ بخيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوي دے دا کتاب د فريد الدين عطار د
 فارسي تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چې په کې د هغه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوي غوندي عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتون روښانه کتاب نه مني هغه خلک چې دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوي بلکه څو پاڼې موندلے شوي زما په خيال که
 دا څو پاڼې هم په پښتو نثر کې شته نو دا د نشر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چې عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چې
 دا د نشر او لنه کتاب د هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبداللہ ارمېر بلزید انصاري کتاب "خير البيان" دے چې د موندلو
 اعزاز يې د پښتو اکېډمي پرېښور سترې ډاټرېکټر ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چې د جرمني د کتابتون نه يې ماڼکړو
 فلم په شکل راوړو او چاپ يې کړو ددې نه معلومه شوه چې د
 پښتو نشر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء د دغه موندلو شوو
 پاڼو نه شوي او د نشر روښانه کتاب خبر البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کې د بلزید روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مريض نثر کې
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسمې صدي پورې دور و
 ددې نه پس په دې دور کې نورو عالمانو هم لکه کړيداد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملاعت زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتو نثر کې کتابونه وليکل نه يواځې بيازيه روښان
 د پښتو نثر يو مينه مننې کتاب او ليکلو بلکله د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کې ټول کتابونه په مجمع او مريض نثر
 کې ليکلي شوي په دې دور کې د خوشحال بابا دور د ې چې په دغه
 دور کې نثر ساده سليس او په خوب انداز کې شروع شو او خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نثر ابتداء وکړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک لکدسته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک ې خوشحال بابا نيسے وو تاريخ موضع - علم خان دانش
 ساده نثر ابتدا ې اخوند ناکي غونډي او تراوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملاتړ ې ده او پښتو ژبه ې په هر مهال کې
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دوره پس چې کوم
 دور را ې په دغه دور کې نثر هم مخ په وړاندې ې او ترقي کوي
 په کې محاورې - متلونه پياوړه او اخوند ناکي لندې جملې استعمال
 شوي دغه او ستره دوره په افغانستان کې ددې دور د نثر د
 مهال نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالوؤف قانع - زمر يالۍ - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کې
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زرخيلي

مولوي احمد دتښي او داسې نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
پورې د پښتو نثر ته ښکلا او خلا ورکوي خو بيا هم په روايتي توگه
نظم د نثر نه په پښتو ادب کې مخکښې او زيات دس او نثر کم پوهانو
ته پکاږدي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
وي که ډرامه - که ناول وي او که ټکل تحقيق وي او که تاريخ په هر
صنف او اړخ کې په نثر کې زيات ښکلا او کړه شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰
- ۲- د پښتنيان صديق الله د پښتو نثر هندهاره يونيورسټي پکېځنسي
پېښور -
- ۳- د افغان يا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاريخ عظيم پېښور ۱۳۶۰ هـ ش
- ۵- رفيع حبيب الله د پښتو نثر تاريخ د افغانستان اکاډمي د
تاريخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مريم ياقې د پښتو نثر تاريخي او تنقيدي جائيزه - تاج
کتابخانه پېښور ۱۳۸۶ هـ ش
- ۷- حبيبي عبدالحی پښتو نثر ته کره کتنې پښتو ټولنه افغانستان
علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library